

ÉLETTÜNK

XX. évi. 11. szám (20. Jahrg., Nr. 11)

Az európai magyar katolikusok lapja

1988 november

A nemzeti zarándoklat Rómában

„Hol vagy István király? Téged magyar kíván” — hangzott fel ismételtén október 5 és 8 között a mintegy 1500 magyar zarándok ajkán az Örök Város négy főbázilikájának falai között. A világ minden tájáról érkezett hívő magyarok négy napos nemzeti ünneppé varázstolták Szent István király halálának 950. jubileumi záró aktusát. Több mint 900-an érkeztek Magyarországból. A külföldön élő magyarság csoportjai az Egyesült Államokból, Kanadából és Nyugat-Európa 10 országából — Londontól Bécsig, Oslótól Párizsig — sereglettek Szent Péter sírházhoz lelkészeik vezetésével, mintegy hatszázán. De sokan voltak erdélyi és délvideki magyarok is. Rómába zarándokoltak, abba a városba, ahol első királyunk a Szentkoronát kapta és amely minden népnek közös hazája. Szent István maga is olyan fontosnak tartotta az ország és az Örök Város közötti kapcsolatot, hogy a Szent Péter bazilika tőszomszédságában zarándokházat létesített az ideérkező magyarok számára. A kapcsolatok a pápaság és a magyarság között sohasem szűntek meg. Az ország válságos korszakaiban a pápák mindig népünk mellé álltak. A nándorfehérvári győzelem, majd Buda visszafoglalása sem lett volna lehetséges a pápák támogatása nélkül. A szentistváni zarándoklat hátterében tehát történelmi, nemzeti és vallási hagyományok szervesen egészítik ki egymást.

A TÖRTÉNELEM FOLYTATÓDIK

Egyedülálló volt ez az esemény több szempontból. A hazai és külföldi egyházi vezetők most először közösen szervezték a zarándoklatot és így vált egyetemes magyar ünneppé. Ennyien még sohasem vettek részt római magyar zarándoklaton és sohasem jött még ilyen sok fiatal magyar egyszerre Szent Péter sírházhoz. Hacsak a budapesti és kecskeméti fiúgimnázium, valamint a szentendrei ferences és a debreceni Szvetits leánygimnázium énekkarának tagjait számítjuk, már az is kerekén 250 és hányan jöttek tőlük függetlenül. Végül rendkívül még, hogy erre a zarándoklatra közvetlenül azután került sor, amikor a magyar kormány és a katolikus egyház vezetői meghívták a pápát Magyarországra.

A zarándoklat október 5-én, szerdán kezdődött a Szent Péter téren a szokásos általános pápai kihallgatással. A mintegy 60 ezres tömegben nemzeti színű kokárdák, zászlók és feliratok jelezték a magyar zarándokok jelenlétét nem messze a pápai emelvénytől. A Szentatya közelében helyezkedtek el a Paskai László bíborosprímás vezette magyar püspöki kar megjelent tagjai. A különböző nemzetiségi csoportok hosszantartó köszöntésekor a magyarok megszólítására és a pápa magyar üdvözlő szavaira viharos taps és zászlólengetés volt honfitársaink lelkes válasza.

Igazi zarándok-hangulat a Lateráni fő-

székesegyházban tartott késő délutáni misén bontakozott ki, amikor felhangzó ősi egyházi énekeink és imáink egybe-csendülő hangjai érzékeltették a világ minden részéről érkezett magyarok lelki, hitbeli egységét. Látványos jelenet volt a kereszt és égő gyertyák után oltárhoz vonuló 98 magyar lelkész és a hosszú sort záró magyar érsekek és püspökök színpompás menete. Kada Lajos érsekkel együtt misézett Dankó László kalocsai- és Seregély István egri érsek, Kacziba József püspök, az Actio Catholica igazgatója, továbbá Konkoly Kálmán szombathelyi-, Huzsvár László nagybicskeréki-, és Pataky Kornél győri püspök. A Szent Péter és Pál ereklyéje tövében mondott ünnepi mise és Kada érsek beszéde véste a templomot zsúfolásig megtöltő magyarok tudatába a jubileumi esztendő történelmi jelentőségét és a múltból a mára háruló feladatokat.

A PÁPA ÉS A MAGYAROK

A Szentatya október 6-án, 12.45-kor fogadta a magyarokat különkihallgatáson a VI. Pál pápáról elnevezett aulában. Beszéde elejét és végét magyarul olvasta fel, a többi Paskai bíborosprímás tolmácsolta. A zarándokok köszöntése után arról beszélt, hogy az államalapító és nemzetét Európa keresztény népeinek családjába bevezető Szent Király halálának 950. évfordulóján róla emlékezni annyit jelent, mint visszatérni a magyar történelem kezdetéhez és bátorítani a ma emberét, hogy maradjon hű Szent István történelmi döntéseire. Ahhoz tehát, hogy Magyarország legyen mindig hűségese a katolikus hithez és az európai keresztény hagyományhoz. Megemlítette még, hogy a magyarországi ünnepek központjában a Szent Jobb ereklyéje állt. Ezzel kapcsolatban arra buzdította a magyar zarándokokat, imádkozzanak azért, hogy Magyarországnak legyenek mindig biztos- és igazságos kezű vezetői, akik biztosítják a nemzet jövőjét. A zarándoklatot a pápa különösen fontosnak tartotta az otthonról és a világ minden tájáról érkezett sok fiatal magyar részvétele miatt. Kijelentette, hogy bizalmat kelt benne a fiatalok összeszedett részvétele a szertartásokon, továbbá fegyelmezetten csengő énekük és kifejezte kívánságát, hogy ennek az ifjúságnak legyenek mindig jó tanítómesterei, mint amilyen Szent István és Szent Gellért volt Szent Imre számára.

(Folytatás a 3. oldalon)

SZENT ISTVÁN ÉL

A külföldön élő magyarság egyöntetű lelkesedéssel ünnepelte közösségeiben Szent István király halálának 950. évfordulóját. 1956 eszméje mellett — amelyet sokan közülünk megélték, — a szent király élete és tanítása a magyarság éltető gyökere. Részletes beszámoló a 7. oldalon.

Vasárnapi gondolatok

A 33. ÉVKÖZI VASÁRNAPRA (november 13)

„... meglátjátok az Emberfiát, amint eljön a felhőkön, nagy hatalommal és dicsőséggel.” (Mk 13,26)

Sokan így vélekedtek: „meglátjátok, elítéljük és kivégezzük az „Emberfiát, eltűnik, s akkor minden rendbejön”. Rendbe jött-e minden akkoriban?

Vannak, akik ma is kérdezik: „Hol van hát az Emberfia? Meglátjátok, nincs Isten és régesrég megölték az Emberfiát”.

Akik meglátják majd — és nem szertették, nem követték — szorongásukban megérik, hogy számukra késő a megtérés. Meglátják: az Emberfiát és Istenfiát nem lehet következmény nélkül gúnyolni és semmibe venni. Felbőjéhez, hatalmához és dicsőségéhez nem érünk fel...

A 34. ÉVKÖZI VASÁRNAPRA Krisztus király vasárnapja (november 20)

„Te vagy-e a zsidók királya?” (Jn 18,33b)

Aki szembe kerül Jézussal, aki meg akarja ismerni őt, aki kételkedik, — sokan életük folyamán többször — mind felteszik a kérdést:

Te vagy-e a zsidók királya? Te vagy-e az Isten Fia? ...

Pilátus az ismerkedő emberek nevében tette föl a kérdést — személyét nézve. Ugyanő a bíraskodók szemével nézve tette fel a kérdést — hatalmát és hivatalát tekintve. Mi hogyan tesszük fel a kérdést?

Pilátusnak döntést kellett hozni a bevádolt Jézus ügyében. Ügyünk-e Jézus? Ügyünk-e Jézus ügye? Milyen döntést hozunk?

ADVENT ELSŐ VASÁRNAPJÁRA (november 27)

„Amikor mindez (a világ végét jelző jelenségek) beteljesedik, tekintsetek fel és biztatok! Elérkezett megváltástok!” (Lk 21,28)

A katasztrófák magyarázhatatlan (vagy magyarázható), de egyben rémisztő jelenségek, félelmet-halálfélelmet okoznak. Az ember megrendül lelkének legmélyén. A félelemmel telt ember behúzza fejét és maga elé nézve várja a következő csapást, ami őt is elviheti.

Ha Jézus eljön dicsőségben: tekintsetek fel! Jézus „elfújja” a félelmet, eltörli a rettegést, megszabadít e szörnyű tehertételtől. Vége a halálfélelemnek, felemelhetjük fejünket. Krisztusra nézhetünk. Emelt fővel!

Második lépésként bizhatunk: elérkezett megváltásunk!

(Folytatás a 2. oldalon)

Megalakul(t) a Cserkészszövetség Magyarországon?

Az utóbbi hónapokban örömdetes elszaporodtak a régi magyar cserkészélet pozitív értelemben értékelő cikkek, sajtóközlemények. Nemcsak a napilapok, de különösen az egyháziak, így az *Új Ember*, a *Reformátusok lapja*, a *Vigília*, a *Confessio* folyóiratok és mások nemcsak elismerő, hanem lelkesítő hangnemben írtak a magyar cserkészélet példamutató ifjúságnevelő érdemeiről, sőt újabban az emigrációs cserkészmozgalmak is elismeréssel illetik.

A Kossuth Rádió *Húszas Stúdiója* július 15-én volt cserkészekkel, köztük neves tudósokkal, művészekkel készített riportot közvetített „Cserkészek” címmel, hogy — úgymond — „egy emberöltőnyi idő mulasztásából valamit törlesztve járják körül a kényes témát”.

A szegedi *Móra Ferenc Múzeumban* rendezett cserkész-kiállítás megnyitóján — amelyen többek között jelen volt a világ „főcserkészének” számító dr. Nagy László Genfből és Némethy Judit központi vezetőképző tiszt az USA-ból, — Benda Kálmán, a jeles történész foglalta méltó keretbe a magyar cserkészélet fényes történelmét. És a napokban nyílt meg a kőszegi cserkész-kiállítás is. Erről lapunk más helyén szólunk.

Alig két hete, október 10-én, ugyan csak a budapesti Kossuth Rádió rövid jelentést közölt arról, hogy „Megalakul

a Magyar Cserkészszövetség”. A külföldi hírszolgálati irodák ezt mint befejezett ténnyel kürtölték világgá, vagyis hogy máris megalakult! Pedig — az ígéretes kezdemények ellenére — ettől még messze vagyunk. A cserkészletnek ott-hon nemcsak barátai, ellenzői is vannak, elsősorban a hatalmi-hivatalos pozíciókat birtoklók részéről. Az *Úttörők Szövetségének elnökségét* az egyházi és helyi közösségek körül alakuló csoportosulások és a „már működő nyári cserkész táborok híre” kellemetlenül lepte meg és sietős állásfoglalásra késztette. Az állásfoglalás hangsúlyozta, hogy „a cserkészmozgalmak újjászervezésére vonatkozó egyértelmű álláspont kialakításához ma még hiányzik a magyarországi »cserkészettörténelem« kiérlelt értékelése”, továbbá „nem várható a közeljövőben a cserkészlet tömeges megjelenése, elterjedése”.

Azok, akik valóban szívükön viselik a cserkészlet ügyét, az újjáalakulást természetesen az eredeti 10 cserkész törvény alapján képzelik s eszerint készítik el — talán még ebben a hónapban — az alapszabály-tervezetet. Kérdés, mennyi idő alatt fogadják el és léptetik életbe? Tehát ne tápláljunk magunkban korai, vérmes reményeket.

Egyelőre a régi cserkészjelszó van érvényben: *Légy résen!* — Sz. J. —

PROF. DR. MEHRLE TAMÁS OP.:

A reinkarnáció elméletének állítólagos bizonyítékai

A reinkarnáció hívei gyakran arra hivatkoznak, hogy dönthetetlen bizonyítékaik vannak a lélekvándorlás igazolására. Az ún. déjã-vu jelenségek nem igazi bizonyítékok ugyan, de vannak múltba-látó tünetek is, melyeket — mondják — csak az előzetes életben szerzett tapasztalatokból lehet megmagyarázni.

A déjã-vu élmények

A déjã-vu élmények abban állnak, hogy az ember valakivel először találkozik, vagy valamit először lát, s egyszerűen csak az a benyomása támad, hogy ebben az élményben már része volt. A déjã-vu tüneteket a mai tudomány az emlékezet hibás működésével magyarázza. A képzelet és emlékezet révén, nemcsak rég látott vagy hallott dolgokat idézhetünk fel, hanem reflexíve azt is megismerhetjük, hogy a múltban már találkoztunk a kérdéses személlyel vagy dologgal: ráismerünk. Nos, az emlékezet néha fogyatékosan vagy hibásan működik. Néha valamire nem emlékszünk, nem sikerül felidéznünk egy nevet vagy arcot. Ez a fogyatékos emlékezet. De az is előfordul, hogy valakit látván, úgy érezzük, hogy már találkoztunk vele, noha biztosan tudjuk, hogy ez lehetetlen. Ilyenkor hibás emlékezetéről beszélhetünk. A ráismerés hibásan történik. Kimerültség, bizonyos idegbetegségek, kábítószeres élvezete következtében lépnek fel ilyen lelki tünetek. Amint azonban az elfeledésből nem szabad arra következtetnünk, hogy az elfelejtett dolog nem történt meg, úgy a hibás ráismerést sem szabad úgy értelmeznünk, hogy a tévesen „ráismert” emberrel már találkoztunk. A déjã-vu élményeket a tudomány már eléggé tisztázta és ezért általában nem szokták őket felhozni a lélekvándorlás igazolására.

VASÁRNAPI GONDOLATOK

(Folytatás az első oldalról)

Amit „eleitől fogva” vártunk, amiben bíztunk és reméltünk. Végre. Életünk céljához értünk!

ADVENT 2. VASÁRNAPJÁRA (december 4)

„Töltsetek be minden völgyet, minden halmot hordjatok el”. (Lk 3,4b)

A mindennapok koptatta utakon nem csupán a gödröket tömték be, ha egy király érkezését várták. Feltöltötték völgyeket (részben) és lehordtak dombokat, hogy egyenes legyen az út. A király méltósága megkövetelte az eljárást. Keresztelő János először földi királyhoz hasonlítja az eljövendőt.

Másodszor felhívja figyelmünket, majd felszólít, hogy a bűnök, szenvedélyek, az önzés, a közvélemény, a szabadosság, az istentagadás — és így tovább — „völgyeit és hegyeit” is segítsünk Isten felé egyengetni. Minden erővel és minden eszközzel!

Harmadszor figyelmeztet: ez közös ügy, ne hagyjuk másokra! Mindenki fáradtságos munkájára szükség van — alibik, magyarázkodás helyett! Mi hol (mindenhol) teszünk valamit?

Fejős Ottó

A múltba-látás élményei

Ha igaz is, hogy nem szabad minden állítólagos múltba-látást kész pénznek venni — e téren a csalásnak és csalatkozásnak tág tere nyílik —, mégis előfordulnak ilyen múltba-látások. Előfordul, hogy valaki álmában vagy transzjellegű állapotában a számára ismeretlen múlt egyes eseményeit részleteiben átéli s utólag kiderül, hogy mindez a múltban csakugyan így történt. Nos, ha valaki részleteiben átéli Napóleon csatáit anélkül, hogy tudott vagy olvasott volna róluk, nem kell-e józanul feltételeznünk, hogy az illető ezen ismereteit előző életében szerezte, s hogy akkor esetleg maga Napóleon vagy egyik kísérője volt? Ám a dolog mégsem oly egyszerű. Ha fel is tételezzük, hogy az élmény leírásában sem csalás, sem tévedés nem történt, az élmény önmagában még nem bizonyít semmit. Az élményt értelmeznünk, magyaráznunk kell és ez általában egyéb ismereteink segítségével történik. Az élményt nem kell tagadni, a kérdés, hogy az értelmezés helyes-e? Ugyanazt az élményt különféle képpen értelmezhetjük. Amikor egyes keresztények mindenütt angyalok és ördögök beavatkozását látták, ezeket az élményeket is az örzőangyal vagy az ördög beavatkozásával magyarázták. Konnersreuthi Teréz kínszenvedését részletesen átélte és arám szavakat hallott, noha sohasem tanulta e nyelvet. De nem úgy értelmezte élményeit, hogy Krisztus idejében élt volna, hanem Isten kinyilatkoztatására vezette vissza őket. Manapság a parapszichológia a múltba-látást rendkívüli, de természetes ismeretszerzéssel magyarázza. Ez persze nem zárja ki, hogy néha Isten közvetlenül is elő ne idézhessen hasonló élményeket, mint ahogy kiváltotta próféták jövőbe-látását is.

A rendkívüli élmények keresztény értelmezése

A keresztény hívő Isten kinyilatkoztatására vezet vissza hitét. E hit fényében rátalálhat arra az útra, mely az örök életre vezet. A hitet azonban nem arra kapjuk, hogy a természet minden titkát felderítsük és megérthessük. A természet kutatása a tudomány dolga, és a tudománynak is megvannak a határai. A hívő tehát hite erejében nem tudja szükségképpen megmagyarázni a múltba-látás élményét, de eleve visszautasít mindenfajta értelmezést, mely hitével ellenkezik. Ezért utasítja el a múltba-látás reinkarnációs értelmezését.

A parapszichológia, mely az utóbbi évtizedekben valóságos tudománnyá fejlődött, sok rendkívüli természetes jelenségre fényt derít. Így pl. a hiteles spiritizista élményeket sem kell feltétlenül a megholtak lelkeire visszavezetnünk, hanem inkább a jelenvalók tudatalatti rendkívüli pszichés működéseire. E sorok írójának volt egy tanára, aki az egyház meghagyásából rendszeresen részt vett spiritizista üléseken. Ő maga a görög nyelv tanára volt. Ha Szokratesz szellemét idézték, akkor a nagy görög filozófus klasszikus görög nyelven válaszolt. De ha a görög nyelv tanára történetesen nem volt jelen, a médium értelmetlen gagyogásokba kezdett. A médium tehát, számunkra ismeretlen módon valahogyan „lecsapolta” a görög tanár tudását. Közismert egy belga paragnosza esete, aki a rendőrséggel e-

gyütt működött elveszett személyek megtalálásában. Az elveszett személyre koncentráva figyelmét, egyszerűen lélekben maga előtt látta az illetőt, le is írta tartózkodási helyét, és a rendőrség leírása alapján meg is találta az elvesztettet. Fel kell tehát tételeznünk, hogy az embernek a rendes, külső érzékek útján történő ismeretszerzésen kívül van

Látogatás Würzburgban

Würzburgba Szent Kilián, a frankokat hitre térítő szent és társai ünnepén érkezünk július első vasárnapján.

Házigazdánk, dr. Koncsik Endre, pap és egyházjogász, aki a magyarok miséjét délután tartotta itt Fejős Ottó főlelkésszel koncelebrálva, aki meglátogatta a würzburgi missziót.

Koncsik Endre fiatal, mint mondani szokás, a legjobb korban lévő ember. Különlegességét a helyi viszonyokat nem igen ismerő számára az adja, hogy ő görög rítusú pap lévén meg is nősi lehetett. Felesége német, de kiválóan beszél nyelvéket és abban is „igazi” magyar, ahogy vendégeit köszönti, kínálja.

A würzburgi gyülekezet a jó közepes létszámúak közé sorolható, de a mise utáni klub-beszélgetésen erős aktivitás volt érezhető. Munkájukról Hajdú Szabolcs számolt be röviden, közölve, hogy Erdély ügye iránt ők sem közömbösek, több százezer forintot gyűjtöttek már össze, a pénz mellett ruhát, használati cikkeket is eljuttattak Magyarországra és folytatják mind a gyűjtést, mind a propagandát.

Koncsik atya és hívei hatására a würzburgi német karitás elutazásunkat követő napokban 15.000 DM--át utalt át a magyarországi erdélyi menekültek megsegítésére.

Az egybegyűltek hiányolták és joggal, hogy a menekültügyi akciók nincsenek összehangolva és ezért az egyes kezdeményezések egymástól elszigetelten jelentkeznek, aminek komoly hátrányait mindenki láthatja.

A lelki harmónia jegyében idézte föl a würzburgi magyarok katolikus csoportja a passau-i misét, amelyen az éppen aznap bíborossággal megtisztelt dr. Paskai László esztergomi érsek, Magyarország primása szolgálta Isten pap-társaival együtt Boldog Gizellára emlékezve, aki Passauban van eltemetve a niedernburgi kolostor templomában.

A levetített fotókat a gyülekezet egyik tagja készítette egyszerűen érdeklődésből és a magyarok ügyének segítése céljából önzetlenül.

Hasonlóképpen megbecsülést érdemel mindannyiunktól az a német tanár, Wolfgang Zenglein, aki magyar felesége révén ide tartozónak érezve magát, a magyar miséken orgonál. A miénknél gyorsabb németes tempója élénkítette a hívek éneklését.

Dr. Pál Antal, a 85 éves egykori vatikáni diplomata, mikor a búcsúzkodás kezdetét vette, így szólt: Csak itt gyűjthető együvé a magyar. S azoknak munkáján akik cselekszenek is érte hittel, szeretettel, odaadó szolgálattal, legyen mindenkor Isten áldása, de ne feledkezzen meg róluk, azaz rólunk katolikus németországi magyarokról a németországi anyaszentegyház se, mert hiszen ők tették eddig és teszik lehetővé a jövőben is, hogy a magyar lelkipásztorok fizetést, elhelyezést, híveik pedig helyet

egy másik lappangó, rendkívüli ismeret-szerzési képessége is, mely csak néha és csak egyeseknél jut érvényre.

A reinkarnációs elmélet kissé túl kényelmes és elhamarkodott értelmezés, mert figyelmen kívül hagyja, hogy más értelmezések is vannak. Mint hívők nem fogadhatjuk el a reinkarnációs magyarázatot, de ugyanakkor alázatosan elismerjük, hogy távolról sem tudjuk a teremtett világot, nevezetesen az embert kimerítően megismerni. Meghajolunk Isten bölcsessége előtt, aki a teremtés remekművét, az embert saját titokzatos képmására teremtette.

kapjanak ahhoz, hogy Istent a maguk magyar nyelvén és a maguk szokásai szerint imádják.

A leírt hasonlatosságokból arra is következtethetünk, hogy ott ahol lelkes, tenni kész papok és rájuk hallgató hívek élnek, semmi sem évül el abból, amit úgy nevezünk: hagyománytisztelet, nemzeti öntudat, vallás erkölcsi megalapozottság. Már pedig, ha ezek megvannak, helyünket is megálljuk általuk és növelhetjük jó hírért, nevét sokat ragalmazott nemzetünknek, Mária országának.

Szép Zoltán

Gyulay Endre püspök az ifjúságnevelésről

Gyulay Endre, a Szeged-Csanád-i egyházmegye püspöke az Osztrák Katolikus Hírügynökség kérdéseire adott válaszában kifejtette, hogy az egyház keretében folyó ifjúsági pasztorációhoz nincsen szükség egyesület-alapítási törvényre. A Magyar Püspöki Kar ifjúsági munkaközösségének elnöke szerint az ifjúság nevelésével foglalkozó fiatal papságnak nem kell várnia a tervezett egyesületi törvény megalkotására. Az egyház önkormányzati szabadságához tartozik az ifjúság nevelése a templom vagy a plébánia falain belül vagy azon kívül, — akár szórakoztató, művelődési programról, akár a hitre irányuló nevelésről vagy egyházközségi munkáról van szó. Az egyház ugyanis már két ezer éve gyakorolja ezt a hivatását. Az ifjúság nevelésére alakult püspökkari bizottság ebből az egyházi hagyományból indul ki és ezt folytatja. Egy katolikus ifjúsági egyesület esetleges alapítása semmit sem változtatna ezen az ifjúságnevelő munkán, az egyház alapvető missziós hivatásán. Arra a kérdésre, hogy vajon Bulányi atya híveinek helye van-e a püspöki kar által létrehozott ifjúságnevelői bizottságban, így válaszolt: Én senkit sem zártam ki ebből a munkaközösségből. Mindenkiel együtt dolgozom, akit a püspöki kar ide beosztott. Éppen most folyik azok regisztrálása, akik alkalmasak erre az ifjúságnevelő feladatra. Ha Bulányi atya követői jelentkeznek erre a munkára és dolgozni akarnak az egyházközségekben, ennek semmi akadályt nem látom, — mondotta Gyulay Endre püspök.

Mutatószámok

Tudományos felmérések mutatják, hogy míg 1980-ban Magyarországon a lakosság-nak csupán 53 %-a nyilatkozott úgy, hogy keresztény vagy más vallás követője, ez a szám 1986-ra 62 %-ra emelkedett. A felmérés szerint a magyar gyermekeknek csaknem 70 %-a részvesz a keresztény szentségében és az elhunytak 75 %-át temetik egyházi szertartással. A meggyőződéses materialisták számarányát mintegy 12 %-ra becsülik.

A nemzeti zarándoklat Rómában

(Folytatás az első oldalról)

II. János Pál pápa tervezett magyarországi látogatásáról többek között ezeket mondta: „Valamennyien tudjátok, hogy a Szent István jubileum lezárása alkalmával szívélyes meghívást kaptam, hogy látogassam meg hazátokat. A Szűz Máriára bízom ezt a meghívást, hogy ez a látogatás, amikor megvalósítása lehetséges lesz, Isten nagyobb dicsőségére és a kedves magyar nép javára szolgáljon”. A Szentanya tehát örömmel elfogadta a meghívást, de nem beszélt látogatása időpontjáról. Paskai bíborosprimás sajtónyilatkozatában 2–3 év távlatába helyezte a pápa magyarországi útját.

II. János Pál pápa azzal fejezte be beszédét, hogy amikor a magyarok a jubileumi év alkalmából Nagyasszonyukat tisztelik, megújítják Szent István és az Isten akaratát, hogy a magyar nemzet valóban Regnum Marianum, Mária Országá legyen.

IMÁDKOZÓ MAGYAROK

A négy római főbazilikában tartott ünnepi miséken a magyar primás és a főcelebráns püspökök a jubileumi évhez kapcsolódó egy-egy alapvető gondolatot vetettek fel beszédeikben. Kada érsek szerda esti miséje után csütörtökön reggel a Szent Pál bazilikában találkoztak a zarándokok. A bánáti Nagybecskerek új püspöke, Huzsvár László püspöktársai jelenlétében az Eucharisztia jelentőségéről beszélt. Ez volt az a táplálék, amely a magyarságot évszázadok viharai között megerősítette a hitben. És ahogy Krisztus adja magát nekünk önzetlenül, úgy adjuk magunkat, személyiségünket is másoknak fenntartás nélkül, igazi szeretetben, — hangzott a püspök prédikációjában.

Csütörtök délután a Szent Domitilla katakombába zarándokoltak a magyarok és megemlékeztek azokról, akik mint az őskeresztény vértanúk, üldözést szenvedtek hitük megváltása miatt. Az igeliturgiát P. Szőke János, az Európai Magyar Papi Szenátus elnöke és P. Mustos István trentoni (USA) magyar lelkes vezetője vezette. A péntek délelőtti ünnepi miséje a Sta Maria Maggiore bazilikában került sor Keresztes Szilárd hajdúdorogi püspök vezetésével. Szentbeszédében a magyarság Mária tiszteletének jelentőségére hívta fel a figyelmet. Arra emlékeztetett, hogy a Mária tisztelet napjainkban is a magyarság fennmaradásának és jobb jövőjének záloga.

A zarándoklat kiemelkedő eseménye volt Paskai László bíborosprimás címtemplomának átadása a péntek esti órákban. A feldíszített avilai Szent Teréz templomban lefolytatott szertartás a titulus templomot adományozó pápai buli felolvasásával kezdődött. Miután a templomban a szolgálatot a sarutlan karmelita atyák látják el, a rend általános főnöke köszöntötte a bíborost. Megtisztelésnek tekinti, mondotta, hogy a magyar egyház primása maga kérte ezt az Isten házáat címtemplomául.

A ZÁRÓ SZERTARTÁS

A római magyar zarándoklat ünnepélyes befejezésére és a jubileumi év záróaktusára a Szent Péter bazilikában gyűltek össze a zarándokok. A bazilika önálló templomnak is beillő apszisában tartott ünnepi mise elején Paskai bíborosprimás kitüntetésnek mondotta, hogy a zarándokok Szent Péter sírja közelében ülhetik meg a Magyarok Nagyasszonya ünnepét. Szentbeszédében a mise

evangéliumát, az Agyali Üdvözlés első mondatát magyarázta. Arra szólította fel híveit: buzgó imádsággal mélyítsék el hitüket, a mai evangélium tanítását és Gábrriel arkangyal szavai nyomán Mária példájára tudatosítsák magukban az Istennek való engedelmisség szellemét és Szent István ajánlása nyomán a felajánlottság történelmi küldetését. Gondviselésszerű jelnek mondta a primás, hogy a hazai és külföldi magyar zarándokok

II. János Pál pápa a magyar zarándokcsoport előtt

közös passauzi ünnepségén, boldog Gizella, első királyunk felesége sírjánál, május 29-én értesült bíborosi kinevezéséről és most ismét közös ünnepség keretében veheti át tituláris templomát. Ezért a világ minden táján élő magyarsághoz szól, amikor befejezésül megfogalmazza: mit kér a magyar zarándoktól és mit vár a római zarándoklattól, a következő szavakkal: „A mai szentmisét a Magyarok Nagyasszonya tiszteletére és egész magyar népünkért ajánlom fel. Azt kérem, hogy ebbe a gondolatba kapcsolódjék minden magyar zarándok és a Boldogságos Szűznek, a Magyarok Nagyasszonyának pártfogásával megerősítve, lélekben megerősödvén térhessen vissza ki-ki a maga otthonába, s kamatoztassa

mindazt a lelki gyümölcsöt, amelyet a zarándoklat alkalmával szívébe gyűjtött, adja tovább a magyar nép javára, a kereszténység építésére, a Magyarok Nagyasszonya tiszteletének elmélyítésére”.

A szentmisék imádságos és emelkedett hangulatához nagymértékben hozzájárult a Szent István Társulatnak a zarándoklat programját, a bazilikák rövid ismertetését és a misék rendjét, énekeit tartalmazó, szétozott füzet és a „Szent István tisztelete” című történelmi áttekintést, imákat, zsolozsmákat ízlésesen egybegyűjtő könyvecskéje. Külön nagy élmény volt a négy hazai szerzetesi gim-

názium diákjai énekkarának, a szombat-helyi vegyes kórusnak és a Kastl-i Magyar Gimnázium kórusának közreműködése az ünnepi liturgiában. A jezsuita rend főtemplomában, az II. Gesűban adott közös nyilvános hangversenyük is bizonyította a magyar kóruskultúra magas színvonalát, a rendi gimnáziumokban is tovább él, gondosan ápolt hagyományát.

A miséken ismételt hangzó pápai és magyar himnusz, a Boldogságos Anyánk megindító hangjai újból és újból hozzájárultak ahhoz, hogy a világ minden tájáról összesereglett, kereken másfélezer magyar érezze hitbeli összetartozását és a Szent István jubileumi év történelmi jelentőségű, távlatokba mutató indítását.

K. Z.

Hírek - események

II. János Pál pápa újságírók kérdésére válaszolva kijelentette, hogy ezideig még nem kapott meghívást kelet-németországi látogatásra. Amennyiben meghívják, szívesen meglátogatja az NDK kicsiny, de fontos katolikus egyházát. Arra a kérdésre: van-e kilátás arra, hogy Tomasek bíboros meghívására Prágát fölkeresse, a pápa azt válaszolta: „Remélni kell a remény ellenében is”.

*

A Strasbourghan székelő Európa Parlament meghívására, annak mintegy 500 képviselője előtt, II. János Pál pápa Európa hivatásáról beszélt. Beszéde kezdetén egy észak-ír képviselő, a fanatizmusáról ismert Jan Paisley protestáns lelkes félbeszakította a pápa szavait, azt kiáltva feléje, hogy ő az Antikrisztus. A parlament jelenlegi elnöke, az angol Lord Plumb, a harmadik rendreutasítás után, kivezetette a teremből a kiabáló képviselőt. Ezután a Szentanya a legnagyobb nyugalommal folytatta előadását.

*

Torino bíboros érseke, *Anastasio Ballestrero*, egy sajtókonferencián közölte, hogy az ún. „*turini lepel*”, amelyet a hagyomány és a tudósok mindeztideig Krisztus halotti leplének tartottak, az 1260 és 1390 közötti időszakból való.

Erre az eredményre jutottak a zürichi, oxfordi és tucsoni (USA) egyetemek laboratóriumaiban egymástól függetlenül végzett vizsgálatok. A vizsgálatok ún. „Carbon 14” módszerrel folytak, amely egy tárgy korát a radioaktív bomlás alapján 100 év tévedési lehetőséggel tudja kimutatni. Ballestrero bíboros szerint, mindez nem változtat azon, hogy a lepel *Krisztus arcát ábrázoló kegykép* és mint ilyen továbbra is a hívő tisztelet tárgya marad.

*

Dr. Gaál Károly, a Bécsi Egyetem néprajzi tanszékének tanára és P. András Imre SJ., a Magyar Egyháztudományi Intézet (Bécs) igazgatója közösen aláírt felhívásban fordulnak elsősorban a külföldi magyarsághoz és intézményekhez: támogassák a Magyar Püspöki Kar megbízottja, Gyulay Endre szeged-csanádi püspök erőfeszítéseit az erdélyi menekültek megsegítésére. Az adományokat az erdélyi menekülteket támogató egyházi pénzalap bankszámlájára: H-6700 Szeged, Aradi vértanúk tere 6. Bankszámla szám: 666 1603 - 152; vagy Bécsbe, az Europäischer Hilfsfonds bankszámlájára lehet küldeni. Ennek számlája: Bankhaus Schellhammer und Schalter, Konto-Nr. 16349, A-1011 Wien.

Adventi meditáció

Pár hét még és belépünk az egyházi év egyik legszebb ünnepkörébe, az adventbe. Hosszú lenne itt felsorolni azt a sok, szép és különféle szokást, amivel az egyes népek az adventet ünneplik. Sokhelyütt virágcsokrot vagy koszorút tesznek kívül az ajtóra, hogy bárki elmenvén a ház előtt, vagy oda betérvén, lássa: itt valamire készülnek. Templomainkban is ég az adventi koszorú négy gyertyája, advent négy hetének jelképeként.

Advent a Megváltó várásának emléke. Adventben régi korok reményét és vágyakozását ünnepljük. Énekeket éneklünk, amelyekben a megváltás előtti idők fájdalma és reménye sír fel. Felidézzük, hogy mennyi izzó vágy és ima, mennyi kérés és sóhaj hasogatta az eget, míg kinyílt és megadta az Üdvözítőt.

Advent nemcsak emlék, hanem valóság is. Mert az az advent, amely volt, figyelmeztet bennünket arra az adventre is, amely van; amelyben benne élünk. Az Úr ma is jövőfélben van. Ma is szükségünk van eget ostromló imára, hogy eljöjjön hozzánk és társadalmunkba az Üdvözítő. Mert ma is szükségünk van megváltásra, Isten kegyelmére és irgalmára. Szükségünk van a Megváltó boldogító békéjére. Ezért időszerű ma is — és mindig az is marad — a majd négyezer évvel ezelőtt élt próféta imája: „Harmatozzatok égi magasok...”

Két advent van; az egyiket ünnepljük, a másikat éljük. E másik adventben mi magunk élünk, keressük az Isten országát, vágyunk a rossztól és bűneinktől való megszabadulásra. Érezzük, hogy Megváltó kell, mert ma is sűrű az adventi homály. Fojtogatnak az erkölcsi tévelyek, a helytelen fogalmak életről, családról és társadalomról. Krisztust várjuk, az Üdvözítő békéje után sóvárgunk ma is. Karácsony angyala hirdette először békét a „jóakarató embereknek”. Jóakarató emberek nélkül a mi korunkban sem lesz béke a világon. Bizonyára olvastatok az újságokban, hogy a II. világháború óta, az úgynevezett béke éveiben, hozzávetőleges számítások szerint vagy 25 millió ember vesztette életét csatatereken a világ különböző részein. Egy nagy világegészségveszélyének elkerüléséről, az emberiség önlerombolásának kiküszöböléséről tárgyalnak a világ sorsát intéző nagyhatalmak. De vajon meg lehet-e az emberiséget menteni, ha hiányzik az emberekből az Isten és felebarát szeretete. Mit használ az nekünk, ha csak a pusztuló erdőinkért sírunk, de veszni hagyjuk az embert. Az emberiséget, főleg fiataljainkat, a jövő generációt romboló bacillus, a kábítószer és erkölcstelenség évről-évre szedi sápját és tesz tönkre milliókat.

Vajon ki tudná számontartani azt a sok tragédiát, amely alatt az egyén szenved, amelyről nem írnak az újságok, amely csak a szív mélyén fáj. Ki tudná számontartani a családi tragédiák számát, a szeretet hiányát, a bűn romboló erejét. Imádkozunk advent folyamán, hogy az Üdvözítő jöjjön el hozzánk és családunkhoz szent kegyelmével, áldást hozó békéjével és szeretetével.

Márk atya

Mutatószámok

Európában a papok száma — az egyházi Központi Statisztikai Hivatal legutóbbi közlése szerint — Franciaországban, Belgiumban, Olaszországban és Spanyolországban csökken a legnagyobb mértékben. Lengyelországban viszont pontosan ellenétes folyamat tapasztalható. A lengyel papok 1986-ban az európai papság 5,3 %-át képviselték.

GYERMEKEKNEK

Gyerekek, egy nagyon érdekes történetet olvastam Jézus Urunkról Szent Márk evangéliumában. Ti is meghalljátok a templomban november 6-án, az egyházi év 32. vasárnapján. De azért hadd meséljem el!

Jézus tanítványaival egy nap felment a jeruzsálemi templomba. Nem ment be, hanem leült egy oszlop tövében és figyelt, mi történik körülötte.

Ezen a képen láthatjátok Éliás prófétát, aki a nincstelen asszonytól ebédet kér. Az asszony elkészíti utolsó lisztjéből és olajából az ebédet. Éliás próféta által Isten megmenti az asszonyt és gyermekét az éhhaláltól: nem fogy ki edényéből sem az olaj, sem a liszt az új termésig, mert az utolsó falatot Isten emberének adta.

Micsoda embertömeg volt ott! Jöttek a papok, akik ruhájukkal messze kitétek a tömegből. Mindenki utat adott nekik, a legjobb helyeket választották maguknak, szolgálók párnákat hoztak, amire üljenek és megtörölték a helyet, mielőtt letették a párnákat, nehogy a papok valami bűnös helyére üljenek le és tisztátlanná tegyék magukat. A papok pedig, mielőtt imádkozni kezdtek, gazdag adományt tettek a perselybe, jó feltűnően.

Jézus látta a papokat — de egy szót sem szólt, arca sem mozdult.

Aztán jöttek az írástudók, akik jól ismerték a törvényt, hisz legnagyobb részüket maguk írták. Most pedig eljöttek, hogy itt a templom előcsarnokában igazságot ítéljenek az igazságot keresőknek — de néha addig hallgatták a panaszkodásokat, míg a szegény özvegyek és árvák az utolsó fillérjüket is ráköltötték a perre és még sem kaptak igazságot. Az írástudók pedig tőlük kapott utolsó filléreként juttattak a templomnak valamicskét — hálából a pörökért.

Jézus látta az írástudókat — és nem szólt semmit.

Aztán gazdag ruhában, sok ékszerrel díszítve, pénzüket csörgetve gazdag kereskedők jöttek, akik hosszú utat tettek meg, hogy távolj hazájukból eljőjenek a templomba. Mielőtt üzleteik után indultak, gazdag adományt dobtak a perselybe — lehetőleg úgy, hogy mindenki lássa — hálából, meg azért is, hogy a mostani üzleteik is jól sikerüljenek. Jézus látta a gazdag kereskedőket — és most sem mozdult az arca.

Jöttek az egyszerű emberek is, a vidékről, meg a város széléről — de nem érezték itt jól magukat, szegényelték a foltos ruhájukat, a pici adományukat. Nagyon nagyra érezték a különbséget maguk meg a papok, az írástudók, és a gazdag kereskedők között. De jöttek, mert ezt írta elő a törvény, és a törvényt be kell tartani — de ki tudja, magukban milyen szemrehányást tettek

az Istennek, mert nem olyan gazdagok, mint amazok?!

Jézus látta a gondolataikat — de nem mozdult és nem szólt semmit.

Ekkor kis öreg néni jött be az előcsarnokba, ráncosan és betegesen. Kezébe kendőt tartott, amiben valamit rejtgetett. Odament az áldozati perselyhez, kigöngyölte a kendőt és a benne lévő két krajcárt beleejtette a perselybe. Ez volt egész vagyona. Nem osztotta meg maga meg a templom között, hanem adta mindenét, amije volt, az Istennek. A gazdag kereskedők, a döllyfős írástudók, a felfuvalkodott papok pedig arré nyomták a perselytől, mert akarták, hogy mindenki lássa, milyen sokat adnak ők.

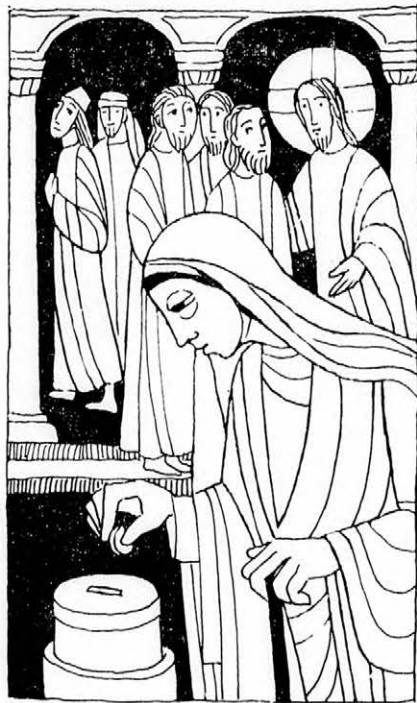
Jézus felkelt helyéről, magával hívta tanítványait egy csendes sarokba és meghatott mosollyal mutatott a tömegben lassan eltűnő kis öreg néniire:

„Látjátok, ez az asszony a legtöbbet adta az Istennek, amit csak adhatott — mert mindenét odaadta, egész vagyónkáját, összes két krajcárját. Nem úgy, mint a többiek, akik csak a feleslegüket adták. Ne törődjete velük, felejtsetek el őket — de soha el ne felejtkeztek a szegény asszony két krajcárjáról!”

És ti? Tudtok ti is adni, úgy adni, hogy megérezzék? Adni a kerékpárra gyűjtött pénzetekből akkor, ha az afrikai éhezőknek kérnek — még akkor is, ha csak később vehetitek majd meg a kerékpárt? Adni karácsonykor a lágerekben lévő erdélyi menekült gyermekeknek rendezett gyűjtésbe olyan játékot, amit még ti is szerettek? Adni az utolsó darab csokoládétokat a magáét már behabzsolta, de olyan könnyöngve néző kistestvérnek?

Adtok-e ezeken keresztül szeretetet a mi jó Urunknak, Jézusnak?

(Tudom, hogy ezt az evangéliumi történetet nem könnyű megérteni — de édesanya, vagy édesapa biztosan segít benne!)

Ezen a képen dobja be a szegény özvegy egyetlen fillérét a perselybe.

November utolsó vasárnapja a következő egyházi év „új éve”: advent első vasárnapja. Vajon emlékeztek-e még arra, amiről egy éve beszélgettünk, tudjátok-e, hogy mi is az az advent, mit ünnepelünk és hogyan ünnepeljük? De szeretnék ott lenni és hallani, amikor elmeséletek kistestvéreteknek, vagy megmagyarázzátok édesapának, terveiteket szövögetitek az ünneplésre születekkel!

Áldott adventet kívánok mindannyiunktól! **Julika néni (Bécsből)**

Láttam egy angyalt meghalni...

Életemben nagyon sokszor találkoztam a halállal. Öntudatosan először még gyermekkoromban, amikor fiatal édesanyjammal és öt kiskorú testvéremmel zokogva álltuk körül édesapánk koporsóját. — Ötödikes gimnazistaként osztálytársaim bizalmából, nekem jutott a feladat, hogy korán elhunyt osztályfőnökönket a nyitott sírnál búcsúztassam. — Főiskolás koromban megint csak rám bízott, hogy Pázmándi Horváth Endre sírjánál emlékbeszédet mondjak. Ekkor idéztem először egy lélekíró mondását: „Ha gyakrabban gondolnánk a halálra, serényebbek lennénk a javulásban.” Ezután egyre gyakrabban adott az élet alkalmat a halállal találkozni és róla elmélkedni.

Bencés tanár (!) akartam lenni. A sors azonban úgy hozta, hogy keveset tanároskodhattam, de annál többet lelkipásztorkodtam. Így sok száz haldokló ágyánál álltam és sok száz megboldogultat „ajánlottam be” — ahogy itt a brazil mondja — az örök hazába. És mégsem javultam. A lelkiíró tévedett, vagy bennem a hiba? — A gyakori ismétlés, kétségtelen, hideg megszokássá válhatik.

Gyakorló tanár koromban, a budapesti „mintagimnáziumban” volt egy nagyon bölcs és tapasztalt igazgatóm. Egy alkalommal a tanár és diákszülők közti viszonyról beszélt. A tanár — mondta az igazgató — sokszor nem tud belehelyezkedni az aggódó, fiáért mindenre kész szülő nehéz helyzetébe. Csak a buta, haszontalan diákra gondol. Néha olyan hideg-rideg a szülővel, mint az a plébános, aki sokat temet, a gyászoló családdal szemben. Hasonlata akkor

meghökkenített, de most, amikor temetek, (kétszeresen) gondolok egykori igazgatóm szavaira. — A család zokog, a gyászoló rokonok sírnak, az ismerősök és barátok törlik könnyeiket és a pap esetleg részvétlenül mondja a megszo-kott imát. Sokszor találkoztam a halállal és mégis nehéz javulni. A halottas ágy, a koporsó sem hat meg mindig. — Ezért, talán utolsó kísérletképpen, öreg napjaim alkonyán, hogy minden időmet a halál társaságában töltsöm, az irgalmas Isten a kórházat és a temetőt jeltelte ki számomra munkaterületnek. Hetenként néhányszor megfordulok a város egyik legnagyobb kórházában, és naponta többször is a temetőben.

A kórházban megrendítő esetek fordulnak elő. Csak egyet említek. Egy apáca haldoklott a kórházban. Nővértársai ájtatos imája és halk éneke töltötte be a kórtermet: „Közelebb, közelebb Uram hozzád...” A nővérek között ott állt az orvos is, aki fölénykedve szerette hangoztatni ateista följogását. A haldokló közben-közben felnyitotta szemét és végig mosolygott imádkozó, éneklő társain. Az orvos a beteg pulzusához nyúlt. A nővér ismét kinyitotta szemét, rámosolygott az orvosra és ez a mosoly maradt utoljára az arcán... Egy nővér a Te Deumot intónálta...

Az orvos könnyes szemmel hagyta ott a halottat és a folyosón a személyzetnek azt mondta: „Láttam meghalni egy angyalt.”

A kórházból hazamenet, gyermekkor óta először tért be ismét a templomba.

Krassó Szörény (Brazília)

CSÁNGÓ-SORS

Olvasói levél.

Éjszaka jöttek. Elképzelnem sem tudtam, hogy miért zsákokkal. A fiam szobájába tartottak és szinte azonnal pakolni kezdték a könyveinket. Tulajdonképpen nem voltak durvák, — amíg meg nem látták a falon a kardot és annak markolatán a lelógó piros-fehérvörös szalagot.

Aztán magukkal vittek mindkettőnket. A kihallgatás külön-külön folyt.

Engem délelőtt kiengedtek. Aztán a fiam is hazajött úgy ebéd körül.

Pár nap múlva közölték, hogy egyikünk sem hagyhatja el a megyét, csak előzetes rendőrségi engedéllyel.

A fiam elhagyta. A magyar határon fogták el. Disszidálni akart. Úgy hozták be a tárgyalóterembe megbilincselve, mint egy gyilkost. A tárgyalás alatt derült ki, hogy a bíró legszívesebben engem ítelt volna el. Mindent tudtak. Szépen megrajzolták az ívet a bölcsőtől való magyar altatódaltól egészen a határsávon való „fennakadásig”.

Szabadulása után a szabadság furcsa formáját éljük évekig. Hol a fiamat, hol engem idéztek be. Hol engem vittek be, hol őt.

Aztán szédülni kezdett... Agytumor. Ez meghozta a „szabadulást”. Már nem kellett félni tőlünk!

Megkapta az engedélyt, hogy Nyugatra jöjjön gyógyíttatni magát. Én pedig az engedélyt, hogy a temetésére kijöhessenek.

Azóta, hogy a menedékjogom elutasító papírját megkaptam, a Bibliámban örzöm. Azon az oldalon, ahol a fiam még papnövendék korában a Máté evangélium idézetet aláhúzta: „Amit akartok, hogy az emberek nektek cselekedjenek, ti is cselekedjétek nekik.”

Margaret Ferencz (NSZK)

EGY MONDATBAN

● A burgenlandi Magyar Kultúregyesület és a nemrégiben alakult Burgenlandi Magyar Intézet „Szentistváni örökségünk” címmel kiállítás és előadássorozatot tartott Galambos Ferenc bencés tanár, alsóöri plébános rendezésében.

● A Vatikáni posta a 16. századbéli nagy velencei festő, Paolo Veronese halálának 400. évfordulójára 3 névértékből álló bélyegsorozatot bocsátott ki.

● A budapesti templomokban szeptember 24-én 48 óras imavirrasztást tartottak az erdélyi magyar kisebbség sorsának jobbrafordulásáért.

● A Budai Várban, közelebről a Szent György téren felállítandó 1848-49-es szabadságharc emlékmű elkészítésére Szervátiusz Tibor szobrászművész kapott megbízást.

● A Kegyes Tanítórend (Piaristák) Magyar Tartományának választó káptalanja újab három évre dr. Jelenits István tartományfőnököt választotta meg a rend vezetőjévé.

● A magyarországi Ferences Rend élére új tartományfőnök került Hegedűs János Kolos, a szentendrei Ferences Gimnázium igazgatója személyében.

● 25 évvel ezelőtt, 1963. június 21-én választotta meg a konklávé Giovanni Battista Montini milánói bíboros-érseket, aki VI. Pál néven kormányozta a világegyházat.

● Bodó Sándor, USA-ban élő éremművész két méteres bronz reliefjét, amely Budavár törököktől való felszabadításának főbb mozzanatait ábrázolja, ideiglenesen a Vármúzeumba vezető főfolyosó falán helyezték el.

● Auschwitzban felszenteltek egy templomot az 1941-ben a nácik által kivégzett és 1982-ben szenttéavatott Páter Maximilian Kolbe tiszteletére.

FEJŐS OTTÓ:

Változások mögött

KOMMENTÁR A MAGYARORSZÁGI ESEMÉNYEKHEZ

Változások mindig vannak s reméljük — még a szocialista rendszerben is — lesznek. Ha megszűnnének, megállna a fejlődés. A változások önmagukban fontosak, előfeltételei az életnek. Ezért nem szabad a változások pusztá tényétől várni a messiási idők, a „most már minden jó Magyarországon” kívánság valóra válását, ahogy némely itteni honfitársaink gondolják. Ezek csak a vágyálmait — hogy minden jó legyen — takarják és leplezik.

A változások másik része természet-szerű fejlődés eredménye, ti. az ennek során fellépő új problémák, gondok valamilyen megoldást követelnek. Ide tartoznak egyházi téren pl. új templomok építése, a rendszer által hangsúlyozott és minden lehető alkalommal kinyitlvánított „kís lépések” módszere. Nevezzük ezeket a nevének: a fejlődés természetes lépései. Ilyen „lépéseket” rendszerváltozásnak minősíteni nagymérvű naívság lenne.

Észleljük azonban, hogy e „lépések” felgyorsultak, a Grósz-kormány alatt valóban pozitív változásoknak vagyunk tanúi. De mindennek megvan ma is az ára. A Nyugat felé való nyitás árát jelentős áremelésekben, a pénz többszöri leértékelésében és az embereket súlyosan érintő adórendszer bevezetésében kell megfizetni. Nyitódhatnak új területek az egyházi munka számára is, ezek árát „rejtett adókban” hajtják be.

A helyzet megítélésénél néhány alapvető tény nem szabad figyelmen kívül hagyni, különben hamis képet kapunk és becsapjuk magunkat. A rendszer alapköve a marxizmus! Ezzel védi hatalmát az egész szocialista tábor. Ezt önként, „jobb belátásból” soha fel nem adja! Nem is adhatja, önmagát adná fel. És azért sem, mert függő viszonyban van a „baráti” Szovjettel, amely küldhet hadosztályt, ha a rendszer meginog, amennyit akar. Ilyen „baráti segítséget” megéltünk már mi is, máé népek is.

Második alapköve a rendszernek az évek folyamán gyakorlatba átültetett belső szervezés és ellenőrzés, amely kifelé a szabadság látszatát kelti, jóllehet az összes legális és engedélyezett kontroll-lehetőség párt- és állami kezében van. Az engedélyezett ellenzék csak megtűrik, neki betekintési lehetősége nincs, hacsak nem magáncsatornák révén. Erről a minden területet átfogó szervezethez és ellenőrzésről sem fognak lemondani.

Működési alapként szolgál a meglévő besúgó szervezet, ha újabb csökkentett formában is. Azért csökkentették, mert gyakorlatilag nincs mit beszúgni. Egyrészt mindenki (kevés kivétellel) feltette — évek óta már megszokottá is válhatott — a szellemi szájkosarakat, különben éhkoppon marad családjával együtt. A komolyabb elemet általában kikapcsolják. Akiket nem lehet hidegre tenni, azokat ellenőrzés alatt tartják. A rendszer kiválóan biztosítja maga számára az ellenőrizhetőséget. Ide tartozik, hogy kényes megnyilvánulások közzétételét a sajtóban megakadályozzák, vagy halogatják. Egyik lap 1987 novemberi számát például több hónapos késéssel csak februárban szállították ki az olvasókhhoz, mert a vezércikk a rendszer néhány nemzetölő bűnéről mert szólni. A februárban megjelent írás hatása azonban már nem ugyanaz, mintha novemberben olvasták volna. Más kérdés, hogy az igazság azért igazság marad.

Legyen szabad az egyházi munkát gátló eljárások közül kiragadni néhányat. A budapesti (egyetlen) egyházi fiúgimnáziumnak 38 éven át, vagyis 1950 óta nem volt szabad 3. párhuzamos osztályt nyitni. Vajon miért?

Említsük meg itt az ún. „kosár-politikat”. Abból áll, hogy hosszabb névsort prezentálnak a Vatikán felé, olyan papokét, akiket elfogadna a rendszer, ha

(Folytatás a 6. oldalon)

PROKOP PÉTER:

Gazdag szegény

Halott színész özvegye interjút ad: eldicsekszik, hogy mindene megvan, két háza, nyugdíja, megélhetése, de mélyen sóhajtvá hozzáteszi, mindezek dacára mégiscsak inkább „szegény gazdagnak” nevezhetné magát.

Különös és megrendítő a hangulata e két jelzőnek így egymás mellé téve. Semmim sem hiányzik, mégis szomorúnak vallom magam.

Az ellentétes szópár összekoccan, mintha így párosítanék: csúnya—szép, savanyú—édes, kicsi—nagy. Együtt harmadik értelmet kapnak.

Az evangéliumban sokat hangoztatott két fogalom. A „nyolc boldogságban” az első helyezést kapja: boldogok a lelki szegények... A dúsgazdag és szegény Lázár példabeszédben hátborzongató a szerepük. Az özvegyasszony perselybe dobott két fillérjére elérékenyedik az Üdvözítő, ahogy rámutat, hogy észrevegyék tanítványai. Bizonyára anyja félős mozdulata idéződik lelkében. Koldúsok, nyomorultak felé is különleges volt vonzalma. Gazdagok előtt viszont tűfoknyira szűkítette a mennyország kapuját.

Az említett interjú hatására támadt az ötletem: próbálgassuk ki a két távolfekvő életmódnak kapcsolódási lehetőségeit. Írjuk nyolc cédula közül négyre „szegény”, a másikokra „gazdag”. Dobjuk sapkába, rázzuk össze s kettesével merítsük ki a cédulákat.

Első húzás: szegény szegény. Ez a legsikertelenebb házasság. Szögezzük le itt, hogy a sokféle értelmezés közül a következőkben azt mondjuk gazdagnak, aki hajlamos adni és sokat is ad abból, amije van. A szegénynek meg csak magára telik, nem nyit szívesen a zörgetőnek.

A „szegény-szegény” csoport a koldusoké, cigányoké egészen a fősvény szerzetesig. Nem a hegyibeszéd szellemében szegények, mohó pénzsóvárság feszül bennük. A bírvágy örökös szomját szenvedik.

Újságok szenzáció-töltelékai: betörők, gyilkosok, kábítószer csempészek. Iparuk a lopás, legjobb iskoláik a börtönök, ahol szakművészekről tanulhatják ki a fogások fogásait, majd kikerülve, bandákba verődnek, szereznek mindent, aminek értéke van. Gyorsan és sokat és nem altruizmus hajtja szenvedélyüket.

Halálra sebzett bandita számolni kezd. Húsz év alatt kerestem ennyit. Ha napokra elosztom, megszereshettem volna becsületes munkával is. Kockázat, lecsukások nélkül. S most itt a gyilkos golyó.

Második sorsolásra szegény-gazdag-ot markoltunk ki a kalapból. Bankárok, milliomosok, világ irigyeltjei. Harácsolnak a harácsolásért. Gyűjtés kéje van izgalmaikban. Nekik a becstelenség is érvényes eszköz a habzsolásra.

Kis satócsok alacsonyabb síkon epigonként sóvárognak a sikereikre. Hirdetések ajzák vágyaikát: új kocsik, szebb márkák, konyhaberendezés, színes tévé, egyéb hangzó gépek. Az ember egyre természet ellenesebbé válik, amint az anya nem gondol többé anyaságra, a dúsgazdag is úgy lohol, mintha örökké

élne a földön, örül a palotájának, de szívében nem marad mások számára hely.

Zsebe tele van, de csak az a gazdag, akinek megnyílik erszénye, s adni tud a kincses zsákból, dupla páncélajtós, falba épített biztonsági szekrényéből. A mohónak mindig kevese van, s mintha fogát húznák egy elvesztett krajcárért, volna miből nagylelkűnek lennie, de fogához veri a garasát, és ezért szegényebb a koldusnál. Gazdagok között tartják számon, s egy váratlan napon golyót röpít agyába, kiugrik felhőkarcolója ablakán, átvégja ereit részvétlen környezeté miatt, akik előtt jóval előbb ő maga zárta be önzésének lakatját.

Állítólag Nagy Sándor keze kilógott koporsójából, hadd lássa meg a világ, hogy a hódító császár üres kézzel ment át a por-hamu csendes birodalmába.

Vannak gazdag gazdagok is. Ritkán, mint a fehér holló. A gazdag gazdag helyesen bánik vagyonával, adakozó kedve arra inti, hogy neki azért van, hogy belőle a nincstelennek is jusson.

Ezért tüntette ki az alamiznaosztót, Szent Istvánt az ég. Megmaradt jobbjá hirdeti: a hatalom is üdvöt hoz annak, aki azt jóra kamatoztatja.

Pazarló anyja hibáját erénnyé ékesíti magában a bájós Szent Erzsébet, herdálja a földi kincseit, melyek a mennyország rózsáivá nemesülnek.

Szent Márton széthasított köpenyével a megdermedt Krisztust takargatta a fagyoskodó koldus személyében.

Utolsó, negyedik kombinációnak maradt: a gazdag szegény. Micsoda fából vaskarika ez! Bármennyire is botornak véljük, bibliás zamata van. Idézzük újból a krajcáros öregasszonyt a hivalkodó gazdagok között. Mindenét odaadta, nagylelkűsége annyit ér, mint a legtöbbet bírónak a mindene. A szinte semmije egyenlő a legtehetősebb félrerakosgatott, biztos helyre zárt kincseivel, sőt rokonszenyünkben még fölül is múlja, mert biztosak vagyunk, hogy garasához nem tapad mások vére, könnye, verejtéke.

Ehhez a csoporthoz tartozóknak nincsenek papírbankó, beváltható csekk tartalékjukban, de találékonyságuk, figyelmük annál bőségesebb jóságukban. Íme, hogy szaporázza lépteit a dúdolgató Mária, siet a szülésére várakozó Erzsébethez. Egymásnak való ajándékuk nekünk is szól: a Magnificat és Benedictus.

A gazdag szegények között nem arannyal mérik a módoságot. Jó szó, hallgató tekintet, meleg együttérző kézszerítés, pusztá odahajlás százszor érvényesebb, mint a szívtelenül odadobott csengő ezüstdarab.

Szegény szerzetes is lehet gazdag, de kesernyés a szegénysége, ha zsugori. Sehogysem értem, hogy a rend haszna, gazdagodása elég jogcím-e a szívtelenségre.

Gazdag szegény! Ellenkező hajlammal nem könnyű feladat, mint egyéb küzdelmeim a bűn-erény meredélyeken.

Még egy pillantás a nincstelen özvegyre. Most húzza vissza üres tenyerét a persely nyílásáról s lehet, hogy ma este tére nem lesz vacsorája.

Gerlyagyújtás halottainknak

A tenyérnyi szobában négyen szedtük kapkodva a levegőt, mind a négyen súlyos tüdőbetegek. Éjjelre járt az idő, és a nyitott ablakon beáradó friss tavaszi szél az új élet ígéretével bíztatott. Hiába, — azon az éjen ketten haltak meg közülünk: az ötven körüli ruszin munkaszolgálatos és az alig huszonkét éves magyar köz-honvéd. Nemsokára utánuk ágyaszomszédom is, a nyergesújfalusi svábgyerek, ahogy büszkén mondta: — bakakáplár az első gyalogezredben.

A felső-bajorországi Endorf községben még a háború utolsó esztendejében felállított kiegészítő katonai TBC-kórházból temettük el 1947 nyarán a tizen-nyolcadik magyar katonát. S hány százat, sőt ezret München, Passau, Neuburg an der Donau, Osterode temetőiben, s ki tudja még hol. Nyugat-Németország tele van magyar katonai sírokkal. A „Hazai Tugdósítások” most kezembe került egyik számában (1988. júl. 1.) olvasom, hogy: „A volt győri 16. gyalogezred I. zászlóalját 1945. február 22-én súlyos bombatámadás érte Celle (Weszfália) pályaudvarán. A zászlóaljból 116 katonát halt meg s a helyi temetőben van eltemetve 6 másik magyar katonával együtt”. Közel fél évszázada alusszák örök álmukat idegen földön.

Hetven éves ember számára különösen gyötrelmes ezeket a sorokat leírni. Magam is vért köpve, azon az endorfi éjszakán testesültem bele a személyes felelősségbe, hogy ne felejthessem nemzedékem hamis vagy meghamisított eszmények által okozott romlását.

Ma és itt, hétszáz kilométer távolságra az endorfi magyar katonasíroktól, az őszi szél engem is az elmúlásra emlékeztet. És arra a mondatra, melyet akkor vettem papírra egy ruszin, egy magyar és egy sváb katonai sírjánál: „Itt fekszenek békében, szép rendben és elhagyottan, de helyük majd lesz az ősi sorban, magát egy nép, ha számba veszi”.

Vegyük tehát számba második hazánkban nyugvó halottainkat, azokra is gondolva, akiknek emléke lassan feledésbe merült — „por lepte be sírhalmukat”. S ne szégyeljük hősokeknak nevezni őket, még ha nem is hősi elszántságból „estek el a dicsőséges mezején”.

Gondoljunk azonban szerte a „csúnyácska kis hazában” fekvő katonasírookra is. A fájdalom göröcse szorongatja szívemet, ha hallom, hogy a magyar földön elesett német katonák sírjai összehasonlíthatatlanul ápoltabbak, mint a magyar katonákéi. Nem a halottak, hanem a tízmillió élő magyar tisztességéről beszélnének a gondozott katonasírok odahaza.

*

Halottainkra gondolunk ezekben a napokban, a magyar nép halottaira. Emberségünk és keresztény hitünk tanítása azonban csak akkor élő, sorsunkat és jövőnket alakító valóság, ha azon keserves idők minden magyar áldozatára emlékezünk: akik a mundért hordták s akik a sárga csillagot.

A túlvilági élet hite, az emberi élet értelme jut kifejezésre abban, hogy gondolunk halottainkra. Mert mind, mind: a gazdátlan sírban pihenők, s akiknek még csak sír sem jutott — mind a mi halottunk. Gyűjtsunk nekik gyertyát... ha máshol nem: otthonunkban, szívünkben.

Jákil István

KÖNYVESPOLC

EGY HITVALLÓ ÉLET UTÓSZAVA

Ravasz László: *Válogatott írások, Európai Protestáns Magyar Szabadegyetem, Bern. 1988.*

Régi adósságát törlesztette most a magyar könyvkiadás, ha nem is odahaza, de itt kint Nyugaton. A Protestáns Magyar Szabadegyetem — 14 évvel Mindszenty hercegprímás emlékiratainak és hat évvel Ordass Lajos evangélikus püspök szellemi hagyatékának megjelenése után — kiadta Ravasz László református püspök válogatott írásait. A kötet a 20. század legnagyobb református egyházi személyiségének, ígérhetőségének és egyházi írójának 1945 után megfogalmazott nyilatkozatait, prédikációit és elmélkedéseit tartalmazza. A gazdag anyagot Bárczay Gyula szerkesztette, ő állította össze a jegyzeteket és írt előszót a kötethez. A „Válogatott Írások” elején Ravasz László 1968 húsvétján leányfalusi otthonában megfogalmazott kézírásos sorai olvashatók.

„1943 őszén jelent meg utolsó gyűjteményem: »Korbán«. Azóta nem jelenhettem meg tőlem semmi. 1968 tavaszán elhatároztam, hogy összeválogatok száz darabot meglévő kéziratomból, letezem »ad fideles manus« s Istenre bízom, mikor, mi és hogyan jelenhet meg belőle...”

Ahogy ebből a szerzői előszóból kiderül, Ravasz László meglehetősen nagy szabadságot biztosított a kiadónak, amikor leszögezte: „Istenre bízom, mikor, mi és hogyan jelenik meg belőle.” Senki sem bírálhatja tehát a szerkesztőt amiatt, hogy élve a válogatás jogával, a Ravasz által összeállított száz prédikáció közül csupán negyvenet vett fel a kötetbe, kiegészítette viszont az anyagot olyan írásokkal, amelyek egyrészt kortörténeti jelentőséggel bírnak, másrészt szükségesek a ravaszi életmű értékeléséhez.

A szerkesztő az anyagot Ravasz püspök működésének négy egymást követő szakasza alapján tagolta:

1. A püspökség éve (1945—1948);
2. A kálvin-téri lelkészség időszaka (1948—1953);
3. Két döntő esztendő (1956—1957);
4. A leányfalusi nyugdíjas évek. A könyv bevezetőjében Bárczay Gyula rövid jellemzést ad Ravasz László ígérhetőségéről, egyházvezetői és közéleti tevékenységéről.

Bárczay szerint, bár Ravasz a zsidó kérdés megítélésében tévedett, „minden más egyházvezetőnél többet tett a zsidók megmentése érdekében”. A szerkesztő arra is utal, hogy ha a mai felfogásnak nem is felel meg Ravasznak a zsidóság vallási beolvasztását célzó elképzelése, két dolgot mégis figyelembe kell venni álláspontjának megítélésénél:

„1. Álláspontja nem a faji megkülönböztetésre, vagy előítéletre, hanem a nemzeti egység fogalmának téves értelmezésére alapul. 2. A vallási és kulturális beolvasztás gondolata Ravasz korában általánosan elfogadott nézet volt. Gondoljunk arra, hogy még a leghaladóbb nyugati keresztény körökben is csak az 50-es években váltotta fel a zsidómissziót az egyenjogúságon és kölcsönös tiszteleten alapuló zsidó-keresztény dialógus.”

Ravaszt 1948 tavaszán a kommunista hatalom lemondásra kényszerítette. Távozását 1948. május 11-én, az utolsó püspöki jelentésében közölte az Egyházkerületi közgyűléssel. Ravasz László így búcsúzott lelkészeitől:

„Tudom, hogy tettenekéért felelősséggel tartozunk a történelemnek és felelősséggel tartozunk Istennek. A történelem ítéletét jelemelt fővel várom; Isten íté-

Cserkészélet

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG NYILATKOZATA

Mi, a Magyar Cserkészszövetség Intéző Bizottságának tagjai, jól eső érzéssel olvastuk dr. Benda Kálmán Szegeden, „A Magyar cserkészélet története” c. kiállítás megnyitóján elmondott beszédét. Az általa rögzítettek szerint, „a mozgalom olyan részlete a magyar történelemnek, a két világháború közötti fejlődésének, amelyet nem kell szégyelnie és amelyet nem kell letagadnunk”. A neves történész veretes mondataiból új idők érkezését következtetjük.

Megelégedéssel olvastuk a szegedi kiállítás ismertetőjében: **A Magyar Cserkészszövetség rendkívül fontos kulturális misszióit tölti be az emigrációban. Sok helyütt a fiatalok magyarságmegőrzésének egyetlen formáját jelenti.**

Magyarország hivatalosai nemrégiben még olyan „idejét múlt fasizista” intézménynek jellemezték a cserkészéletet, amiről beszélni sem illt. Örvedetes, hogy ma már egyre nagyobb számban jelennek meg a cserkészélet értékeit és magyarságszolgálatát ismertető, tárgyilagos hangú írások.

Ez az örvedetes fejlődés indít bennünket arra, hogy felhívást intézzünk az illetékesekhez.

Engedélyezzék Magyarországon az Isten, a Haza és az embertársak szolgálatára nevelő cserkészélet működését. Ez mind a magyar ifjúság, mind a magyar nép alapvető fontosságú érdeke.

Magunkénak valljuk Mészáros István cikkének kérdését és választát (Új Ember, 1988. június 5.).

Van-e időszerű mondanivalója a cserkészéletnek a magyar ifjúság számára? — A cserkészélet számtalan értéket ültetett a gyerekekbe... a munka becsülését... megkövetelte az igazmondást, a tisztességet, a tiszteletet, ... vallásos nevelést adott, ... nem volt politikai mozgalom... Elsődleges értékének tartotta a szolgálatot... (ahol tud segít.)

Külföldi eredményeit alapul véve, cserkészletünk tud és képes ma is embert és magyart nevelni. Erre Magyarországon is kétségtelenül szükség van.

Harmadik törvényünk szellemében örömmel nyújtunk segítséget, ha erre kérnek bennünket. Nem szándékunk a külföldi cserkészletet Magyarországra átültetni. A cserkészletre váró otthoni feladatok számottevően különböznek a kintiektől. A megoldáshoz vezető utat Magyarországon kell keresni és megtalálni az otthoniaknak, ahogy a külföldi útkeresés a mi feladatunk.

Az utat kereső, otthoni „újraalapítókat” szívesen látnánk Fillmore-ban a Sik Sándor cserkészparkban vezetőképző táboraikban, hogy megoszthassuk velük tapasztalatainkat.

ÚJBÓL FELLANGOLTAK

A TÁBORTÜZEK FILLMORE-BAN

Mint minden évben, az idén is megrendezték a Magyar Cserkészszövetség központi vezetőképző tábort augusztus 11-e és 21-e között, a festői szépségű Sik Sándor cserkészparkban, New York államban, Fillmore közszeg közelében.

A tábor megnyitójára 300 cserkész sorakozott fel, sok szerencsét kívántak egymásnak az előttük álló munkához, majd elvonultak a saját altáboraikba. A vezető-

letét arcra borulva hordozom abban a reményességben, hogy irgalmas hozzám. Azért, aki én érettem is meghalt a kereszten... Szívemet mérhetetlen hála tölti el, hogy szabad volt szolgálnom. Megköszönök minden jó szót, segítséget, meleg pillantást, minden imádságot. Megköszönök és megáldok minden sebet, amit kaptam. Megkövetek mindenkit, akit megbántottam, s derült szívvel elmegyek az én hű és örök Gazdám békeességébe.”

A „Válogatott Írások” jegyzet anyagában számos utalást találunk Ravasz László „Emlékezések” című kéziratára, amely remélhetőleg hamarosan szintén megjelenik és ezzel a közelmúlt egyháztörténetének olyan hézagát tölti be, amelyet a kommunista rendszer egyházi kiszolgálói eddig következtetésen kihasználtak.

Juhász László

képzés három szinten folyt. Az őrvezető-képzés gondoskodik arról, hogy a cserkészlet közvetlenül vezető őrvezetők megfelelő kiképzést kapjanak. A segédtisztí tábor a gyakorlati képzésre fekteti a fősúlyt és előkészíti a jelölteket a több őrsből álló rajvezetésre. A legmagasabb szint a cserkészlet fokozat, melynek sikeres elvégzése csapat vezetésre jogosít.

Az idén 23 tisztjelölt érkezett Fillmore-ba. Öten jöttek Dél-Amerikából, négyen Európából, egy Ausztráliából, a többi az Egyesült Államokból és Kanadából. Tisztképző tábort csak a Sik Sándor cserkészparkban tartanak a cserkészletközpont közvetlen irányítása alatt, főleg azért, hogy a központi kiképzés biztosítása a világrészekbe szétszóródott magyar cserkészlet egységét. De lehetőséget nyújt arra is, hogy a cserkészek megismerjék a Szövetség vezetőit, szorosabbra fűzzék a személyi kapcsolatokat és végül, de nem utolsónak, hogy legalább egyszer tábortozzanak a természeti szépségekben gazdag, 106 holdas, 17 épülettel rendelkező amerikai „Hárs-hegyen”.

Ebben a gyönyörű környezetben folyt a magas színvonalú előadások lélektanról, jellemnevelésről, a próbázás módszertanáról, a vezetés irányelveiről, népi ismeretekről, tábor- és csapatvezetésről. Több-ször heves viták is kerekedtek, ami megmutatta a tisztjelöltek rátermettségét és cselekvő részvételét.

A tábor kimagasló élményei voltak a meghívott előadók beszámolóit. Duray Miklós Pozsonyból, Ara-Kovács Attila Erdélyből, Békés Gellért atya Rómából és Gémes István evangélikus lelkész Stuttgartból jött közénk. Előadásai közül megismertük az erdélyi és felvidéki magyarság helyzetét és ötleteket kaptunk, hogyan segíthetünk ott élő elnyomott testvéreinken.

Reméljük még sok vezetőképző tábor lesz Fillmore-ban, a cserkész ifjúság lelkesedése és kitartó munkája biztosítja a magyar cserkészlet fennmaradását.

Dóry Csaba (Ludwigshafen)

CSERKÉSZKIÁLLÍTÁS KÖSZEGEN

A közzei Jurisics Miklós Múzeumban a napokban nyitotta meg Sinkovits Imre, az országsszerte népszerű színművész a magyar cserkészlet bemutatás kiállítását. Lapunkban is hírt adtunk a májusban Szegeden rendezett „A magyar cserkészlet története” című kiállításról, amelyen azóta is egymásnak adják a kilincset, elsősorban természetesen a volt cserkészek. Az elmúlt hónapokban naponta átlag 400 érdeklődő nézte meg a kiállítást.

A mostani közzei kiállítás meghívójának címlapján a régi magyar címerből ismert hármashalom (de cserkészlettel ellátva) — rajta a nyitott korona a kettős kereszttel —, az egész fölött a cserkészlettelgésre fölemelt kéz látható, az embléma alján pedig a „Légy résen!” jelszó. Nem érdektelen a meghívón olvasható, a kiállítást segítő, patronáló intézmények felüntetése és sorrendje sem. Íme: Pannonthalmi Főapátság, Magyar Nemzeti Múzeum (Budapest), Néprajzi Múzeum (Budapest), Református Kollégiumi és Egyházművészeti Múzeum (Debrecen), Városi Helytörténeti Gyűjtemény (Gödöllő), Móra Ferenc Múzeum (Szeged), Göcseji Múzeum (Zalaegerszeg) és a Borostyánkő Áruház (Szombathely).

Végül a meghívón köszönetet mondanak „mindazoknak, akik féltve őrzött emlékeiket a közzei cserkészletgyűjteménynek átadták vagy kölcsönadták”. Több mint 160 név következik, köztük a nyugati magyar cserkészletet reprezentáló Bodnár Gáboré az USA-ból és Kölle Györgyé Münchenből.

A kiállítás csaknem egy évig, 1989. aug. 1-ig meglekinthető. — s jő —

A Magyar Cserkészszövetség

Európai Kerülete örömmel hirdeti meg a karácsonyi szünetben rendezendő

CSERKÉSZ TÉLI TÁBORÁT december 26 és 1989. január 5 között. A téli tábor Tirolban, Achenkirchen (Innsbruck közelében) kerül megrendezésre.

A táborra december 10-ig lehet jelentkezni vagy a csapatoknál, vagy az európai kerület központjánál: Ung. Pfadfinderbund, Oberführer Str. 40, D-8000 München 81. Telefon: (089) 98 26 37. — Kívánatra részletes ismertetőt szívesen küldünk.

Táborparancsnokság

Változások mögött

(Folytatás az 5. oldalról)

azok püspöki kinevezést kapnak. Amennyiben a Vatikán egyet is nem fogad el közülük, az egész „kosárt”, azaz a többi jelöltről tartandó tárgyalást is „szegre akasztják”. Van idejük, nekik nem fontos, hogy a püspöki kinevezések időben megtörténjenek. Újabb gyakorlat szerint a „kosár-tárgyaláson” csupán bejelentik, kiket nem fogadnak el. Ilyenkor lép működésbe az említett kiválasztás: a rendszer számára veszélyessé válható személyeket előre kikapcsolják, ne jussanak vezető pozícióba. Meglepetések azonban így is előfordulnak — szerencsére!

Nagy súlyt helyeznek a magas beosztásúak ellenőrizhetőségére, ne-hogy működésük ártson az állam és egyház közti békének és „egyetértésnek”.

Szembeötlő példája kiváló személyiségek felreállításának és az „ellenőrizhető” fiatalabb korosztálynak szerephez juttatása a Regnum Marianum esetében. Az illetékesek ismerik a fiatalabb vezetők egyéniségét, munkamódszerét és a lehetőségeket, hogyan lehet alkalomadtán megrendszabályozni a túlságosan lelkes embereket. Közvetlen módon így vesznek részt a Regnum Marianum vezetésében, legalább annyiban, hogy ne válhasson az intézmény számukra kiszámíthatatlan rizikóvá.

*

Ejtsünk még néhány szót az állandó, minden területre kiterjedő különféle nyomások, pressziók alkalmazásáról. Egyik nagymarosi ifjúsági találkozón a rendőri közegek, bizonyos „törvényekre” hivatkozva, követelték a plébánostól a „templomon kívüli egyházi gyülekezés” feloszlását. Mostanában a rendőrség már tartózkodik az erőszak alkalmazásától. Előfordult viszont, hogy bérmálás után 23 papot „alkoholfogyasztás” ürügyén ellenőriztek. Az MSZMP által összehívott dorogi nevelői konferencia nem engedélyezte egyházi iskolában KISZ szervezet létesítését, nehogy a KISZ-tag-sággal járó 10 pontot megkaphassák az egyházi iskola tanulói az egyetemi felvételhez. Itt hirtelen nem volt egyenlő minden állampolgár. Az egyenlőséget is esetenként a rendszer dönti el! A Bulányi-ügyben azon a címen, hogy a rendszer nem szól bele egyházi dolgokba, a számára kellemetlen ügy elintézését az egyházi fennhatóságra bízta. A rendszernek jó, ha nem benne, hanem az egyházban csalódnak a fiatalok. Amikor a nagymarosi összejövetelel a „bulányisták” rendezésében 5–6 ezer fiatal gyűlt össze imádkozni, addig-addig mesterkedtek, amíg a „regnumista atyák” vetették át a találkozó rendezését. Legutóbb csak mintegy 1200 résztvevővel. Tehát elérték 4–4500 fiatal kikapcsolódását arról a lelki napról. És mit adtak helyébe? Tetszetős kijelentéseket, hogy „Az állam nem szól bele az egyház belügyeibe”, meg „Az állam és egyház viszonya jó” s hasonlókat.

Ha a változások mögé nézünk, egytől-egyig bebizonyosodik róluk, elsősorban az állam érdekeit szolgálják. Szinte az egyetlen, igazán pozitív változás, illetve fordulat: a pápa hivatalos részről történt meghívása Magyarországra. Ígéretes változást hozhat még a cserkészlet esetleges engedélyezése, bár 40 éves ateista és marxista lélekrombolást nehéz lesz helyrehozni.

Magyarországi megfigyelők nem kételkednek abban, hogy ha az új rendszer konszolidálódik s elég erősnek érzi magát, a „változásokból” annyit vesz vissza, amennyit akar. Ennek tudatában kell megítélni a magyarországi helyzetet és a változások mögött megbújó tényeket.

Szent István él!

MEGEMLEKEZÉSEK HALÁLÁNAK 950. ÉVFORDULÓJÁRÓL

Szerint Európában megemlékeztek magyar csoportjaink a szent király jubileumáról. A tudásunkra jutott adatok szerint az ünnepségek túlnyomó részét egyházközségeink, lelkészeink és támogatóik szervezték. A résztvevők között voltak, akik évek, évtizedek után jöttek el ismét egy magyar ünnepre, — ami magyar gyökereik „jelentkezésére” mutat, a ma is élő gyökérre. Ahol nem volt megemlékezés, sokakban felmerült a kérdés: miért nem?

Általánosságban megállapíthatjuk a tényt, hogy Szent István él, ma is él a hazájától távol élő magyarok szívében, értelmében és szellemiségében.

Tény az is, hogy magyarjaink követendő példaképnek tekintik István királyban a szentet, Istenhez vezető imádságos útján;

az országalapítót, jóságával, élelétásával, keménységével együtt;

az embert, aki a felelősséget magára veszi, vállalja és tud bánni vele;

a történelmi látnokot, aki népe fennmaradását intézkedéseivel viharos századokra, évezredekre biztosítja...

A kérdés az, ismét csupán szalma'ang-fellobbanásról van-e szó, vagy fel tudjuk-e használni — lehetőségeink korlátai között — a Szent útmutatását? Szétszórtságunk „előírja” a fokozatos beolvadást. Meg tudjuk-e akadályozni e folyamatot, tudjuk-e lassítani, mivel, hogyan?

Ez utóbbi kérdésekre a történelem fog választ adni — évtizedek után. Ma csupán felsorolhatjuk a számos ünnepséget, amelyből csakot kötöttem az olvasó hívek számára. Részleteket helyhiány miatt el kell hagynunk — szíves megértésüket kérjük. Elégséges, ha épülünk a lényegre — ha ez további tettekre serkent bennünket.

A Szent István ünnepség keretében tartott megemlékezésekre a budapesti XXXIV. Eucharisztikus Kongresszus ötvenedik évfordulója alkalmából — nem térhetünk ki egyenként. Nem mintha ez nem lenne fontos — hiszen az Eucharisztia-ból élünk — viszont megnövelné az amúgyis terjedelmes anyagot. **F. O.**

GRÁC: CHRISTIANA HUNGARIA. A gráci magyarság az egyesület rendezésében augusztus 21-én, vasárnap tartotta hagyományos Szent István napi megemlékezését a „Segítőnővérek” kolostorában. 10 órakor Nyers atya mondotta az ünnepélyes szentmisét, Mayer Rudolf főtitkár az ünnepi beszédet, Borda elnök üdvözlő szavai után.

A műsor után tízórai mellett kedélyes együttlét a nagyszámú közönség részvételével. Mayer Rudolf

FRANKFURT: Frankfort és környéke magyarságának szeptember 11-én nagy életményben volt részük. A szokásos szentmise után Puskély Mária Cordia nővér Bécsből tartott megemlékezést Szent István államalapító királyunk halálának 950. évfordulója alkalmából. Új oldalról mutatta be a szent király életét, akit saját kutatásainak eredményeképpen tárt elénk, a kor képébe beleillesztve mint embert; családi adottságait, nevelését, mentalitását, külső megjelenését, sőt még napi tevékenységeit is megpróbálta a korabeli feljegyzések mozaikszerepű adataiból kihámozni.

Az előadás kimagasló pontja volt Szent István vallásosságának és vallási elmélyültségének új aspektusból való ismertetése. Badics Aurél

BÉCS. Augusztus 19-én este kigyúltak az egykori császárváros régi városháza palotájában a díszterem hatalmas aranyozott csillárjai. Itt jött össze a bécsi magyarság, hogy ünnepi keretben emlékezzék meg első és honalapító szent királyunk halálának 950. évfordulójáról.

A terem zsúfolásig megtelt, amikor He-

gyi György, bécsi lelkész, a díszgyűlést megnyitotta. Ünnepi szónok a Budapestről érkezett P. dr. Szántó Konrád professzor volt, aki lenyűgöző, érdekes és eleven előadásban mutatta be Szent Istvánt, mint a magyar és keresztény kultúra megalapítóját. Augusztus 21-én, vasárnap a Stephansdombon tartották az ünnepi szentmisét. A hatalmas dóm gótikus ívei alatt és annak aranysekrényében őrzött és erre az alkalomra az oltár elé kitett Szent István ereklye előtt ezrek imádkoztak hazánkért, jobb jövőnkért. Az ünnepi nagymisét tíz magyar pap koncelebrálásával Hegyi György, a bécsi magyar egyházközség lelkésze mondta. A mise szónoka Szántó Konrád volt.

A szentmisén az egyházközség „Liszt Ferenc” énekkara régi magyar egyházi énekeket adott elő. A mise után az egyházközség a Német Lovagrend kolostorának angulatous udvarában fogadást adott, melyen a bécsi magyarok megtekintették a Szent Jobb magyarországi országjárásáról készült és kiállított színpompás felvételeket is. Cs — O.

BERN: Nagyszabású ünnepség keretében emlékeztek meg a berni magyarok a jeles napról. A Szentháromságtemplom altomában tartott ökumenikus szentmisén Antal Béla református lelkész hirdette az ígét, az áldozati részt Prof. P. Dr. Mehrle Tamás svájci magyar főlelkész és Cserhádi Ferenc, a helyi Katolikus Misszió vezetője mondták. Ezután került sor az ünnepségre, amelyen magas színvonalú művészeti műsort élvezett a nagyszámú magyarság. Az ünnepi beszédet P. Mehrle főlelkész tartotta: „Mit akart az Egyház Szent István szenttéavatása által jelezni?” címmel. Az ünnepség végén állóbüfé-frissítő mellett beszélgetés következett. dr. Cs. M.

BÁZEL: A bázei Magyar Katolikus Misszió Szent István királyunk halálának 950. évfordulója alkalmából szeptember 16-án emlékezésre hívta össze híveit és barátait. Az estet Hargitay József, a Misszió tanácsának elnöke nyitotta meg, s egyúttal bemutatta Kauter Andrea svájci születésű magyar zongoraművésznőt, aki magas színvonalú játékkal elragadtatta a hallgatóságot. A megemlékezést Szent István királyunkról jutai Pethe Ferenc ny. tanár, volt országgyűlési képviselő tartotta. Előadásában nagyszerűen emelte ki a szónok országépítő szent királyunk államalkotó képességét, bölcs előrelátását, kiváló szervező képességét, a korszakba beleillő törvényeit, igazságosságát, s a magyarságnak az európai civilizációban és kereszténységben elfoglalandó helyét.

Poós Lajos missziós plébános szokásos kedves, meleg szavaival megköszönte az érdekes előadást és a hallgatóság értékes hozzászólásait. dr. Honfalvi János

MANNHEIM: A mannheimi lelkészség területein augusztus végén és szeptember elején a szentmiséken Szent István király halálának 950. évfordulójáról emlékeztünk meg és ünnepi összejöveteleken hovatartozásunknak adtuk tanújelét. Augusztus 21-én Freiburgban a szentmise után Gönczöl Antal méltatta nagy és szent királyunk tetteit.

Karlsruheban augusztus 28-án a megemlékező ünnepségen Mezei Éva a „Köszöntő Szent István királyhoz” című költeményt mondta el, Németh János tartotta a megemlékezést, míg Julika lánya furulyán előadott magyar nótákkal és szavalattal járult hozzá az ünnepséghez.

A mannheimiak szeptember 4-én különleges megtiszteltetésnek vették Fejős Ottó

Az élet könyvéből

AMERIKA

HITES KRISTÓF ARANYMISÉJE

Hites Kristóf bencés atya, a San Francisco-i magyarok lelképásztora, 1988. szeptember 18-án, a San Francisco-i bencés gimnázium kápolnájában tartotta meg pappásztentelésének 50 éves évfordulója alkalmából aranymiséjét. A közszeretetlen álló Kristóf atya aranymiséjén és az azt követő ünnepi ebéden a San Francisco-i magyarok nagy számban vettek részt.

Kristóf atya a Woodside-i egykori magyar bencés gimnázium alapítói közé tartozik s azóta is hűséggel szolgálja rendjét és magyar híveit. Az aranymisét megelőző hetekben az ősi Pannonhalmán járt, — ahol 50 éve szentelték, és rendtársai körében mutatott be aranymisés szentmisét. Isten áldja Kristóf atya további munkáját!

A Vorarlbergi Magyarok Egyesülete 35 éves. Szeptember 24-én ünnepelte az egyesület fennállásának 35. évfordulóját ünnepi nagygyűlés keretében. Ritka eset, hogy egy egyesület tagjai ilyen hosszú időn át összefogva végzi munkáját és kitartanak a magyar ügyben. Gratulálunk!

(A szerk. megjegyzése: egyesületek életéről csak nagyon ritkán hozhatunk hírt helyhiány miatt!)

BELGIUM

Liège és környéke: Születések és keresztelők: Hosszú Claudia Nathalia, H. Miklós és Fehér Julianna leánya, Liège. Michalik Robin, M. Róbert és Németh Irén fia, Genk. Van Haute Stéphanie, V. H. Gerald és Raffay Noela leánya, Visé. Isten áldása kísérelje őket életútjukon!

Házasságok kötöttek: GURSO Attila és Fürstner Ibolya Ensivalban. Bajza Luc és Collin Pascal Wandreban. Labatut Michel és Van de Velde Brigitte Burden-Luxemburgban. Juhász Éva és Gubbelmans Gustave Zwartbergben. Németh Ferenc és Strobants Christiane Houthalenban. Gratulálunk! Eljelenek boldogságban!

Halottaink: Horváth István, 47 évesen, (motorbaleset), Bertholet Monique férje, Namurban. Borsodi Árpád, 54 évesen, Horváth Jolán férje, Milmortban. Terebesi Miklós, 59 évesen, Eisdanden. Horváth Istvánné szül. Kelemen Rozália, 83 évesen, Vivegnis-ben. Fekete József, 63 évesen, Wuitz Julianna férje, Tubise-ben. Lakatos Jenő, 48 évesen, Henri-Chapelle-ben. Walter Károly, 65 évesen, Erzsébet férje, Californiában, USA. Czukor Antal, 86 évesen, † Schmiedmayer Julianna férje, Maasmechelen, a legidősebb bányász volt Eisdanden. Adj Uram örök nyugalomát nekik! Résztvünk!

Jubileumok: Márta nővér Namurban és testvére, Mária Márta nővér Duinkerkeben, (a szegények kis nővérei) szerzetesi fogadalmuk 50. évfordulóját ünneplik. Szív-ből gratulálunk!

NÉMETORSZÁG

Aachen: A szentkeresztisben részesült: Ficsór Dóra, F. László mérnök és Slakta Anna óvónő kislánya, október 8-án. A Ficsór házaspár 3. gyermekéhez — mind a hármat a dóm magyar kápolnájában kereszteltük — sok boldogságot kívánunk.

Az Aacheni magyar kápolna kiválóan alkalmas esküvők és keresztelők tartására. Európa több országából, de a tengerentúlról is jönnek magyar hívek, hogy egy-egy szentséget a történelmi helyen felvegye-

főlelkész és dr. Ritter Márton kastili magyar gimnáziumi igazgató megjelenését az ünnepségen. McGinn Erika verse és Metzker András hegedűszáma után Sennyey Tamás emlékezett meg a szent királyról.

Ritter Márton igazgató az iskola életéről számolt be.

Szeptember 11-én Saarbrücken és környéke magyarjai a szentmise utáni ünnepi összejövetelen Pászthóy Levente megemlékező szavait hallgatták és dr. Telfel Zoltán előadását a magyar kultúra keresztény gyökereiről. (Syy)

ESSEN: Az Essen és környéki magyarok Mülheimben, Oberhausenben, Duisburgban, Bochumban, Moersben, Neunkirchen-Uhlyban és Essenben emlékeztek meg a jeles napról — dr. Major Márk cisztercita atya rendezésében. Az ünnepségekről a Neue Ruhr Zeitung augusztus 23-i száma is megemlékezik „Amit a magyarok ünnepelemek” címmel. Az ünnepélyes szentmiséről közölt fényképen a Misszió tulajdonában lévő ritka szép Szent István kép látható. Az esseni egyházmegye lapja, a Ruhr-Wort, augusztus 27-i számában hozott képes riportot a helyi ünnepségről. Essenben az ünnepi beszédet Fejős Ottó főlelkész mondta.

(Folytatása következik)

nek. Minden ilyenirányú kérelemnek a jövőben is szívesen teszünk eleget.

Stuttgart: A keresztiség szentségében részesültek: Ludwigsburgban január 17-én, Herke Gábor, H. Gyula és Kiss Éva fia. Stuttgartban március 6-án, Nyári Klauudia-Melinda, Ny. Ferenc és Sutor Melinda leánya. Stuttgartban április 3-án, Szász Thomas-Johannes, Sz. József és Lafferton Brigitta fia. Heilbronnban június 5-én, Bozó Marianna, B. Balázs és Krausz Mária leánya. Stuttgartban március 3-án, Szász Thomas-Johannes, Sz. József és Lafferton Brigitta fia. Heilbronnban június 5-én, Bozó Marianna, B. Balázs és Krausz Mária leánya. Az egyházzal kívánjuk, hogy a szülők örömet leljenek gyermekeik növekedésében, jóságában és szeretetében!

A házasság szentségében erősítették meg egész életre szóló szeretetüket és hűségüket: Stuttgartban március 26-án, Szirtes György és Schäffer (Zelenciu) Gabriella. Az egyház áldása kísérelje őket útjukon: Istenünk, az Örök Atya őrizen meg benneteket egyetértésben és kölcsönös szeretetben, hogy Krisztus békéje töltsen el lelkéteket és otthonotokban mindig megmaradjon.

Ulm: Az örök hazába költözött: Pflug Irén szül. Haltrich, életének 86. évében, május 21-én Ulmban elhunyt. Kegyelettel örizzük emlékét. Nyugodjék békében!

OLASZORSZÁG

Halottaink: Róma: Február 27-én, 85 éves korában meghalt D'Amelio Ugoné sz. Tóth Teréz. Május 28-án, 94 éves korában elhunyt özv. Marschallné szül. Altmann Mária. — Genova: Április 24-én, 78 éves korában meghalt dr. Lantos Pál orvos. — Torino: Május 5-én elhunyt dr. Gyarmati Elemér, ny. nőgyógyász. Nyugodjanak békében!

SVÁJC

Halottaink: Augusztus első felében hirtelen haltak meg: Szőke Géza Magyarországon, Mózsa Endréné szül. Mezey Valéria pedig Biel városában. Géza szerény, halkszavú testvérünk volt. Barátai megdöbbenve vették halála híreit. Az ő és kedves felesége vizsgáztatására és erőfeszítésére szeptember 4-én, a berni magyar szentmisén imádkoztunk érte. Vali néni az anyai szeretet mintaképe, a Mózsa család összetartó ereje volt. Augusztus 12-én temették. Nyugodjanak békében!

SZERKESZTŐI ÜZENET:

Franciaország, Cannes, Feller Imre: Köszönettel megkaptuk sorait, örvendünk, hogy lapunk olvasása örömmel tölti el. Amerikai testvérünk a Katolikus Magyarok Vasárnapja, „Catholic Hungarians Sunday”, P.O.Box 2464 Youngstown, Ohio 44509, USA; Kanadában a Szív újság jelenik meg, jezsuita atyák adják ki. Címük: „A Szív”, Box 458, Main P.O. Hamilton (Ontario) L8N 3H8, Canada.

A BAJOR VÖRÖSKERESZT KÉRI

a bajorországi lakosokat véradásra. Jelentkezni lehet: Bayerisches Rotes Kreuz, 8000 München 86, Holbeinstr. 11. ☎ (089) 92 41 0.

A Nemzetközi Magyar Filológiai Társaság augusztus 29-én Budapesten tartott végrehajtóbizottsági ülésén tárgyalta meg a Szirmai Endre-díj kuratóriumának javaslatát. A végrehajtó bizottság titkos szavazással a Prof. Szirmai Endre-díj első odaítélését Prof. Czigány Lórándnak a Londonban élő kiváló irodalomtörténésznek a „The Oxford History of Hungarian Literature” című könyvéért ítélte. A díj átadására ez év novemberében a Hamburgi Egyetem Hungarológiai Centrumában kerül sor. A Centrum vezetője Prof. Dr. Wolfgang Weenker, egyetemi tanár. Az átadáson többek között Prof. Dr. Klanczay Tibor, a Magyar Tudományos Akadémia Irodalomtudományi Intézetének igazgatója és a Nemzetközi Magyar Filológiai Társaság főtitkára is jelen lesz.

ART

DÉMÉNAGEMENTS S. A.

Szállítási vállalat
Szállítások belföldre és külföldre, tengerentúltra — légiszállítással is — költözködés, bútorraktározás, külföldi szállítmányoknál a vám elintézése.
Magyarországra is szállítunk!
Az összes keleti és nyugati államokba oda - vissza szállítunk.
Magyarországi képviselőnk:
Trans COOP, Honvéd utca 28
7400 Kaposvár. ☎ 0036 (62) 13 - 877.
Magyaroknak kedvezmény!
ART Déménagements S. A.
2 rte du Grand Lancy
CH - 1211 Genève 26
Telefon 0 22 / 43 36 32 (magyarul is!)
Privát cím: Keresztes László
58 rte de Vernier
CH - 1227 Carouge, GE
Telefon 0 22 / 42 98 36 este 7 óra után

MAGYAR HENTESÁRÚ!

Jóminőségű árúkat mindenhol ismerik!

RENDELJEN ÖN IS! HAZAI ÉZEK!

Friss töpörtyű	1 kg	16.—
Friss kolbász	1 kg	15.—
Füstölt kolbász	1 kg	18.—
Száraz kolbász	1 kg	20.—
Ha elégedett, mondja el barátainak!		
Orig. Pick-szalámi	1 kg	32.—
Orig. "Szegedi" paprikás szalámi	1 kg	32.—
Finom "Debreceni"	1 kg	18.—
Paprikás "Pusztai" szalámi	1 kg	18.—
Krakau paprikával v. nélkül	1 kg	12.—
Fokhagymás sonkaszalámi	1 kg	18.—
Sonkaszalámi Pol. Art. 90 % sovány	22.—	
Füstölt disznósajt paprikával	1 kg	12.—

Üzemünkben szeretettel várjuk!

Próbavásárlásnál 10 % árengedmény!

Szállítunk utánvétellel vagy számlára.

VIKTOR PÁL hentes-mester

7063 Welzheim, Lerchenstr. 29

Telefon (éjjel-nappal): (071 82) 67 36

Apróhirdetések

Fényképes magyar levelezési társaság keres korhatár nélküli tagokat, házasság, társasutazás céljából. Kérem írjon az alábbi címre és kérjen részletes felvilágosítást. Cím: Dobor Etelka, Frejs Wäg 10, S- 145 71 Norsborg, Sweden.

Stuttgartban élő, józan gondolkodású férfi 46/175/70 kg, 14 éves kislányával megismerkedne csinos, jóalakú hölgyvel. Válaszokat (fényképes?) „Szeretet, Boldogság” jellegre a kiadóba kérek.

Svájceban élő, független, középkorú nő, rendezett körülmények között élő, komoly, művelt, független férfi ismeretséget keresi 48—65 év között. Jelige: „Harmónia”.

Németországban élő, rk., 39/180, nőtlén szakmunkás korban hozzáillő nő ismeretséget keresi házasság céljából. „Együtt könnyebb” jellegre a kiadóba.

Új!!! „TURUL” házasságközvetítő iroda. Tel.: (0 89) 50 59 99, vagy levélben „Turul” jellegre a kiadóba.

Megvételre keresek: Örökklaszt Budapest belterületén. Választ „Bázel” jellegre a kiadóba, vagy este: ☎ 0041/61/681 62 75.

Korai 40-es nő, szívesen vállalná gyermeket vagy öregek felügyeletét/gondozását, illetve háztartás vezetést 6—12 hónapra, elsősorban Nyugat-Európában. Jelige: „Budapesti”.

Táncpartnert keresek. ☎ (089) 35 21 16.

Egy kazettán farsangi viccek és Billmayer Annuska világhírű számai 6 nyelven (Homokóra, Várlak én, Hamvadó cigarettavég, Ugye magányos vagy, Szép vagy gyönyörű vagy Magyarország...). Ára 15.— DM. Kapható: Billmayer Annuska, Korbinianstr. 1. II. e. 6, 8000 München 40. Telefon: (0 89) 35 21 16. Előzetes bejelentés alapján bármely szombat délután ingyenes próbahallgatásra szeretettel várok minden érdeklődőt!

1988. november 27, vasárnap 19.00 óra
Carl-Orff-Saal, Gasteig, München,
MAGYAR NÉPTÁNC ELŐADÁS.
Budapesti együttes vendégzereplése.
Magyar ételek és borok, az előadás után TÁNCHÁZ. Jegyek a müncheni elővételi helyeken. (0 89) 4 18 16 14.

LAKÁS MAGYARORSZÁGON!

Hazatelepülőknek, nyugdíjasoknak, üzletembereknek.

Vezérképviselő Európára és Afrikára (kivéve NSZK):

INTERCOMP, Postfach 430,

CH-1211 Genève 1, ☎ (22) 32 39 37

BŐRRUHÁZATI ÜZLET NYÍLT!

Nagy választékban kapható: nappa bőrből készült modern női kosztümök, több színben, háromnegyedes kabátok, szoknyák, nadrágok és férfi rövidkabátok, több színben. Magyaroknak 10 % árengedmény! Majoros Terézia, München 2, Erzgebirgsstr. 16 (Stieglmaierplatz közelében). Telefon: (0 89) 5 23 69 53. — Nyitvatartási idő: hétfőtől péntekig, 10—18 óráig, szombaton 9—13 óráig.

Fejős Ottó: MEGKÖVESEDEK (1984)

és ÁTTETSZŐ FÉNY (1986) című verses kötetei kaphatók az Életünk kiadóhivatalában, kötetenként 21.— DM árbán.

BÉLYEGGYŰJTŐK!

Minden magyar bélyeg

hiányjegyzék alapján szállítunk!

— Kérje ajánlatunkat! —

Specialitások: Levelek - Ritkaságok

- Zepelinrepülések - Tévényomatok

- Különlegességek állandó vétele és eladása.

Kérje díjtalan készletjegyzékünket.

Postacím: TAL AG Abt. Philatelie

Postfach 631, CH-9001 St. Gallen

Kiadóhivatalunknál kapható könyvek

Mindszenty József: Napi jegyzetek,

480 o., vászonk. \$ 15.— DM 32.—

Mindszenty József: Hirdettem az Igét

(1944—1975). — 300 oldal, vászon-

kötésben \$ 10.— DM 20.—

Mindszenty Okmánytár: Mindszenty

tanítása. 313 old. \$ 8.— DM 15.—

Mindszenty Okmánytár: Mindszenty

áldozata. 320 old. \$ 8.— DM 15.—

Mindszenty József: Esztergom a Pri-

mások városa. 135 oldal.

\$ 8.— DM 15.—

Vecsey József: Emlékezés Mindszenty

bíboros édesanyjára. 255 oldal.

\$ 8.— DM 15.—

Mindszenty Dokumentation: Ungarns

Kirche im Kampf (II) 335 oldal.

\$ 8.— DM 15.—

Der Prozeß. Mindszenty Dokumente.

(Dr. Vecsey) 400 oldal.

\$ 8.— DM 15.—

Közi Horváth József: Mindszenty bí-

boros, zsebkönyv. \$ 4.— DM 6.—

Az irodalom világa. Irodalomelméleti

alapvetés, 100-nál több versillusz-

trációval, kb. 300 oldal, vászon kö-

tésben \$ 10.— DM 20.—

Szállításnál + portókölség.

Megrendelhető:

az „ÉLETUNK” kiadóhivatalnál

Oberföhringer Straße 40

D-8000 München 81 W. Germany

HAZAI HENTESÁRÚ

1 kg Kolbász, füstölt, száraz 18.—

1 kg Kolbász, frissen füstölt 16.—

1 kg Véreshurka rizsával 12.—

1 kg Májasurka rizsával 12.—

1 kg Disznósajt 14.80

1 kg Tokaszalonna 10.80

1 kg Húsos vastagszalonna 14.—

1 kg Tepertő 16.—

1 kg Füstölt horda 12.—

1 kg Füstölt sonka 24.—

A szállítás utánvételes.

5 kilón felüli rendelésnél portómentes.

Külföldre nem szállítunk!

MICHAEL TAUBEL, Metzgermeister

Peter Rosger Str. 3, 6710 Frankenthal/Pf.

Telefon: (062 33) 6 26 93

Rupp László hites törvényszéki fordító,

vállal fordításokat magyarról németre és

németről magyarra. 8000 München 1, Post-

fach 162. Telefon: (0 89) 53 02 35.

M. SZERDAY - Metropolitan Buchhandlung

KÖNYV ÉS HANGLEMEZ Sfr

Harsányi: Magyar Rapszódia 69.—

Gerald Paul: Te meg én 29.—

Fügedi: Kolduló barátok, polgárok,

nemesek 28.—

Malonyai: A magyar nép művészete

1—5 kötetig 1.290.—

Fábrí: Az irodalom magánélete 27.—

Györfy: István király és műve 49.—

Tempefői: A befalazott Madonna

I.—II. kötet 80.—

Ipolyi: Magyar Mytológia

(hasonmás kiadás) 80.—

Tolkien: A Gürük Ura, I—III. kötet 48.—

Thackeray: Hiúság vására 38.—

Dreiser: Carrie drágám 25.—

és még sok ezer könyv és hanglemez

kapható. * Kérje katalógusunkat —

postai válaszkupon ellenében megküldjük.

M. SZERDAY - Metropolitan Buchhandlung

Teichweg 16, CH-4142 Münchenstein-Schw.

☎ 0661/46 59 02, külföldről: 0041/61 46 59 02

Csontos, Gózon, Tolnay...

MAGYAR FILMEK VIDEON!

Kérésre információt küldünk!

ADÁMFI VIDEO, ☎ (02 41) 17 33 55

Postfach 29, 5100 Aachen

ÉLETUNK

Szerkesztőség és Kiadóhivatal

Oberföhringer Str. 40.

D-8000 München 81

Telefon: (0 89) 98 26 37 - 38

Felelős Kiadó:

a Magyar Kat. Főfelkészítő.

Főszerkesztő: P. Szőke János.

Felelős szerkesztő:

Fejős Ottó.

* Redakción und Herausgeber:

die Ungarische Oberseelsorge,

Oberföhringer Str. 40

8000 München 81.

Telefon: (0 89) 98 26 37 - 33.

Chefredakteur: P. János Szőke.

Verantw. Redakteur:

Ottó Fejős.

Abonnement: DM 20.— pro Jahr und

nach Übersee mit Luftpost DM 30.—

ELŐFIZETÉS:

Az Életünk a helyi magyar lelke-

szek terjesztik, ők küldik szét és ná-

luk is kell előfizetni!

Tengerentútra, vagy ahol nincs ma-

gyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi

az újságot.

Előfizetési ár egy évre DM 20.—

vagy ennek megfelelő valuta.

Tengerentútra légipostával DM 30.—

Lapzárta: minden hónap 15-én.

Hirdetéseket csak 15-ig fogadunk el.

Postscheckkonto München:

Konto-Nr. 606 50-803 - BLZ 700 100 90

Kath. Ungarn-Seelsorge, Sonderkonto

Bankkonto: Bayer. Vereinsbank,

Konto-Nr. 145 857 - BLZ 700 202 70

Kath. Ung. Seelsorge „Életünk”.

Erscheint 11mal im Jahr.

Druck: Danubia Druckerei GmbH,

Ferchenbachstr. 83 - 8000 München 50

Beilagenhinweis: zu dieser Auflage liegt

zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei. —

A kiadványhoz körlevelet mellékelünk.

ELŐFIZETŐINK ÉS HIRDETŐINK

FIGYELMÉBE!

Befizetéseket, átutalásokat nem bankkon-

tókra, hanem postacsekkontókra kérünk.

Kath. Ungarn-Seelsorge München, — Son-

derkonto, Postscheckkat München, Konto-

Nr. 606 50-803.

HIRDESSEN AZ ÉLETUNKBEN!

Hirdetési díjak 1986. november 1-től:

Apró-, házassági-, általános hirdetés ára

soronként (kb. 40 betű) DM 5.—

Jellege portóval DM 5.—

Külön kívánságokat esetenként árazunk.

Üzleti hirdetések soronként DM 8.—

Nagybetűs (kétsoros) sor DM 16.—

Kerethen megkezdett 5 cm-enként

DM 10.—

Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.

Egymásután háromszoros hirdetés esetén

10 % kedvezmény.

Egymásután hatszoros hirdetés esetén

20 % kedvezmény.

Egy évi hirdetés esetén 25 % kedvezmény.

A névvel megjelölt cikkek nem minden

esetben felelnek meg a szerkesztőség vé-

leményének. Kéziratokat nem örzünk meg

és nem küldünk vissza.

Hivatalos órák a hirdetésekkel és az

erdélyi segélyszervezetekkel kapcsolatban:

hétfőtől-péntekig, 10.00—15.00 óra között.

Kérjük kedves olvasóinkat, hogy csak ez-

időben érdeklődjenek telefonon.

DIÓSZEGHY TIBOR, hites tolmács és

fordító, magyar-német és német-magyar.

Németországban tanácsadás, állampolgár-

sági és menekültügyi kérdésekben, vala-

mint peres ügyekben segít. Daimlerstr. 249,

D-4040 Neuss. Telefon: (021 01) 54 13 17.

● NEMZETŐR KÖNYVEK ●

Gloria victis 1956—86, DM

3. kiadás, 156 oldal 20.—

Független Fórum — Szamizdat

antológia, 336 oldal 35.—

Szolzenyicin: Gulag szigetsport II

580 oldal 25.—

Makra Zoltán: Honvédelmi miniszterek

szolgálatában 24.—

Teilhard de Chardin: Tudomány és

Krisztus, 294 o., fele áron, portóval 12.—

— Az emberi energia, 250 oldal

fele áron, portóval 12.—

(Mindkét könyv P. Rezek Román † OSB

fordításában.)

Megrendelhető a könyv árának egyidejű be-

küldésével: Nemzetör, Ferchenbachstr. 88,

D-8000 München 50, BRD címen.

Öreg ékszerek,
ezüst használati tárgyak,
komplett evőeszközök,
tálcák a K.ü.K. időből
nagy választékban.

VÉTEL & ELADÁS!

Ludwig-Thoma-Str. 13
8183 ROTTACH-EGERN
Tel. 080 22/54 41

IKKA AJÁNDÉKSZOLGÁLAT MAGYARORSZÁGRA

Ajándékoz valamit szeretteinek karácsonyra?

És akarja, hogy ajándéka a Szentestén a karácsonya alatt legyen?

Akkor vegye figyelembe a következő ajándék-lebonyolítási időket!

Ha egy ajándékautót akar küldeni: A kiértésítés még ott lehet, de az autó csak januárban. Jégszekerény, fagyasztóláda, mosógép szállítási ideje: 60 nap. Megrendelés még novemberben. A „RAMOVIL” vállalat árú szállítási ideje: 30 nap.

Ajánlatos még november elején megrendelni!

Karácsonyi- és „típus” csomagok, valamint pénzküldemények határideje december 6. A „MAGNUS” minden rendelést TELEFAX-on továbbít az OTP—IKKA-hoz, mégis figyelembe kell venni, hogy a befizetéstől — 6 napig tart —, amíg a bank minket kiértésít. — Kérje részletes árlistánkat — postafordultával megküldjük!

Megrendeléseknél a leggyorsabb pénzáttalási forma:

MAGNUS GmbH, „IKKA”-Sonderkonto

Bad Vilbeler Volksbank, Konto-Nr. 10 4419 324, BLZ 518 613 25

Magyar- és német nyelvű tanácsadás a hétvégén is lehetséges.

GENERAL
AGENTURMAGNUS
G.M.B.H.
INTERNATIONALE REPRÉSENTANZ

MAGNUS GmbH

6000 FRANKFURT / M. 56

Im Feldchen 35

Telefon (061 01) 4 77 12

Telex: 4 18026 bsuf - d